

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

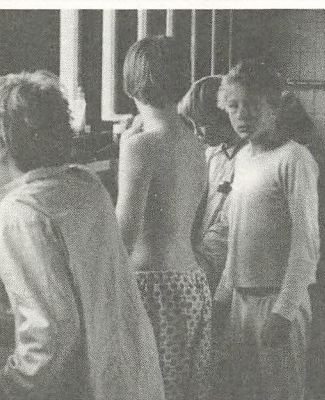
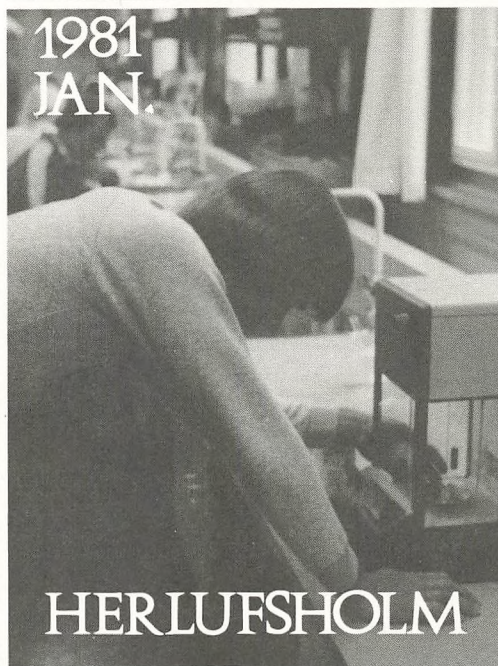
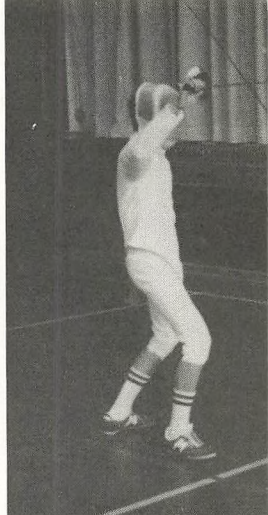
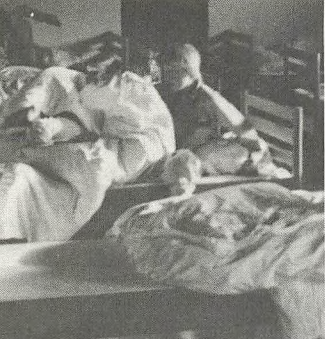
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

1981
JAN.

HERLUFSHOLM

KONTAKT

SKOLENS KONTOR
8.30-11.30 tlf. 72 60 97
sekr. Eva Bardram
Rektor Gert Olsen, privat 72 07 08
Adm. insp. lektor Normann Jørgensen

SUS 72 0345
Sygeplejerske Fru Normann Jørgensen

ØKONOMA 72 04 83
Frk. Jensen

SOVESALENE
træffes bedst 16.30-17.30

VUEN 72 10 98
Adj. Lars Bardram

SKOLEBYGN. VEST 72 76 13
Lærer Bent Zwergius

SKOLEBYGN. ØST 72 00 20
Gymovl. Tage Aamodt

GODSKONTORET
72 01 01
(henvendelse vedr. økonomi)

LINNESTUEN 72 43 05
Fru Braae (henv. vedr. vedl. af tøj)

VARMECENTRALEN 72 72 79

EGMONTGÅRDEN 72 61 18
Adj. Jens Krogh-Madsen

MUSEET 1 72 32 66
Adj. Niels Ulrichsen (boginspektør)

MUSEET 2 72 04 98
Adj. Gunnar Væрге

LASSENGÅRDEN 72 04 30
Adj. Mogens Hall Jensen

TELEFONER

KONTAKT HERLUFSHOLM

TRÆFFETIDER

SKOLENS ØVRIGE LÆRERE

Vagn Andersen, gymoverl. 80 08 27
H. Wohlfahrt Andersen, studielektor 72 27 48
Hans-Jørn Bentzen, adj. 59 41 18
Poul Bentzen, lærer 78 22 27
A. Bossen, lektor 72 24 51
Lise Casmose, lærer
specialundervisning 72 38 49
Lone Dyrlov-Caspersen
gymnasielærer 80 08 22
Bjørn Christensen, adj. 73 84 65
Karen Fanø, adj. 72 61 18
Anna Sophie Hansen,
adj. studievejleder 79 72 10
Hans Hansen, adj. 72 86 31
B. Illum, sløjdlærer 72 90 23
Jan Jensen, lærer 73 46 99
Mogens Jensen, lektor 72 24 71
Per Jensen, adj. 74 68 38
Sv. Krarup-Christensen, adj. 77 41 20

V. Krarup-Hansen, provst
konfirmandundervisning 72 03 78
Ole Vincent Larsen, kunstmaler 72 07 04
Jørgen Lekfeldt, komponist, 47 15 66
Bjarne Levin, lærer 74 74 46
Carsten Levinsen, lektor 72 26 13
Jørgen Løwe, sløjdlærer 75 16 13
Erik Anker Nielsen, adj. 72 81 08
Jørgen Hvidfelt Nielsen, adj.
lærerrådsformand, studievej. 73 06 50
Louis Nielsen, adj. 73 54 35
Mads Nielsen, lektor 72 45 33
Tom Nielsen, sognepræst 75 60 91
Mogens Niss, sløjdlærer, 73 17 53
Kristian Olsen, lektor, 72 62 32
Marianne Olsen, adj. 72 62 32
Ole Pedersen, adj. studievej. 75 66 65
Aja Steffensen, gymnastiklærerinde 80 01 89
Jens Trandum, adj. 72 71 28
Gudrun Aamodt, gymnasieoverlærer 72 00 20

Diplene kan normalt ikke træffes på sovesalslærernes telefoner. Besked fra hjemmene til Deres børn vil dog i presserende tilfælde kunne videregives af sovesalslærerne.

Jan.
1981

HERLUFSHOLM

KONTAKT

UDGIVER

HERLUFSHOLM SKOLE. Bladets formål er at styrke forbindelsen mellem skolen og hjemmene, og dets spalter står åbne for læserindlæg som skønnes at være af almen interesse for læserkredsen. Redaktøren vælges af lærerrådet. Kontakt udkommer tre gange i løbet af et skoleår og uddeles gratis til skolens elever og deres hjem.

REDAKTION

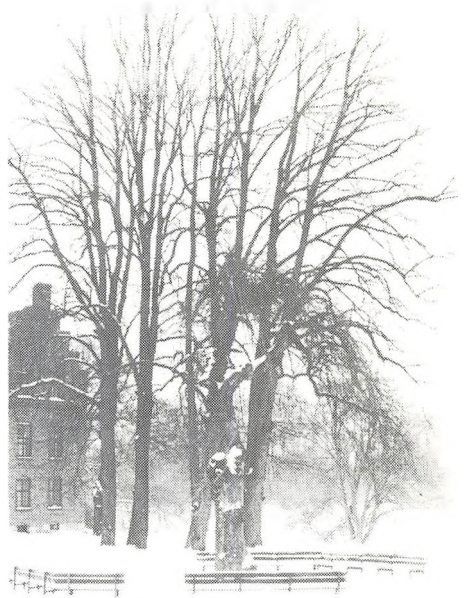
Vagn Andersen
Hans-Jørn Bentzen
Jørgen Hvidtfelt Nielsen
Jens Rosing
Mads Nielsen - redaktør
Poul Bentzen - foto.

ADRESSE

Herlufsholm Skole, 4700 Næstved. Bidrag til næste nummer skal være redaktionen i hænde senest d.

INDHOLD

- 2 Fra Redaktionen
- 3 Rapport fra en byggeplads.
- 6 En tur på landet.
- 7 Folkeskoleafgang - Gymnasiestart.
- 8 Når 10. klasse sendes i erhvervspraktik.
- 9 Ekspedition »Kirketur«.
- 12 Pandaklubben.
- 13 Årets Trolletaler.
- 14 Om Ionescoe's Den skaldede Sangerinde.
- 15 Herlufsholm Bridgeklub.
- 16 Sheriffen kommer.
- 17 Set og Sket.
- 18 Sport og idræt.
- 19 Kursus i datalogi - bliv Dus med PET.
- 20 KVVU. Erhvervsorientering.
- 21 Den gamle sovesalslærer fortæller.
- 22 Herlufs og Birgittes himmelske kommentarer.
- 24 Karrig Nidding - overdådig underholdning.
Komedieanmeldelse.
- 27 LYRIKASSEN - poetisk forum.
- 29 Retningslinjer for ekstraundervisning.
- 30 Røde Plads tur-retur.
- 32 Folk og Fæ.

Fra Redaktionen.

Det er idag en yndet skribentfornøjelse at lege med etiketter: senest er det gået ud over de unge, som er blevet stemplet NÅ-generationen. Ingen der læser Herlufsholms kontaktblad vil forhåbentlig løbe over en sådan tendens i bladets spalter. I stedet for at udstemple klicheer vil det for pædagoger være mere hensigtsmæssigt at fremelske det varierende, det frodigt alsidige.

NÅ er jo enten udtryk for apatisk ligegyldighed, en holdning det vil være meningsløst at prøve at pådutte vore elever med mode-klicheer. Eller NÅ er et verbum! Udtryk for en holdning der let kan lokke til præstationsjag for positionens skyld. Bevares, vi kender da begge yderligheder i skolearbejdet idag, og desværre kan dystre uddannelses- og erhvervsudsigter resultere i både opgivende ligegyldighed og overfladisk præstationsjag.

En væsentlig del af skolelivet består imidlertid af de aktiviteter, der er udtryk for overskud. Blad engang KONTAKT's spalter igennem, og De vil konstatere hvor meget af stoffet der handler om ekskursioner og rejser, idræt og sport, naturinteresser og musiske interesser på scenen eller ved skrivebordet. Meget har nok med undervisningen at gøre, men er alligevel »i forlængelse«, noget ekstra. Det er nok de fleste læreres drøm at kunne undervise på overskud - på eget overskud såvel som på elevernes. Personlighed, faglig viden, flid, motivation, der er mange ord for det, men der er i vid forstand tale om en kreativitet, som gødes dårligt af ensrettede krise-snak og NÅ-klicheer. Overskud i pædagogisk sammenhæng har snarere noget at gøre med de rigtige arbejds- og oplevelsesudfordringer.

Som et lille apropos til disse tanker kan det oplyses at dette nummer af KONTAKT, broget og ujævnt som det måtte forekomme, er udtryk for en kreativ indsats over en bred front, ikke bare redaktionen har været igang, men et fuldt dusin af skolens lærere har bidraget direkte (med artikler, redigering, foto etc.), og elevernes bidrag kommer faktisk fra det dobbelte antal. Mange bække små - men alt sammen er det »overskud«.

Rapport fra en byggeplads.

Klosterbygningen ombygges fra kælder til kvist - nyt tag er allerede oplagt på vestfløjen.

Klosterbygningen ligger midt i sin seneste forvandlelingsproces. Og den går så grueligt meget ondt igennem, at man skal have direktør Rasmusens indsigt og overblik for at være helt tryk ved at resultatet bliver »en svane«. Men ved en rundgang sidst i november gav dir. Rasmusen Kontakt en orientering, mens fotografen skød løs på nedbanket puds, hullede mure og strippede trappeskakter. Og om et års tid

Men inden da vil bygningens forskellige funktioner og funktionærer have gennemlevet radikale ændringer, og munkesten og kampesten vil være suppleret med nye materialer og ny teknik. Heller ikke diplenes hverdag undgår at blive kraftigt berørt, selv om skolens ledelse og personale gør alt for at improvisere smidige, midlertidige løsninger. Så måske er betegnelsen »TAP-per« ved at få nyt indhold for frk. Jensen og hendes stab. Vaskeriets problemer i vestfløjen er allerede klaret: en anseelig fornyelse af maskinparken og ventilationssystemet har næsten overflødiggjort det gamle, og idag er kun den store dampbrulle (James Watt, I presume) tilbage. Og så kan der spares på ben, rygge og tid fremover: en stor vareelevaator bringer nu renlighed i vognlæs fra

vaskeri til linnedstue, ligesom der i køkkenfløjen netop nu installeres en tilsvarende elevaator til fødevarer.

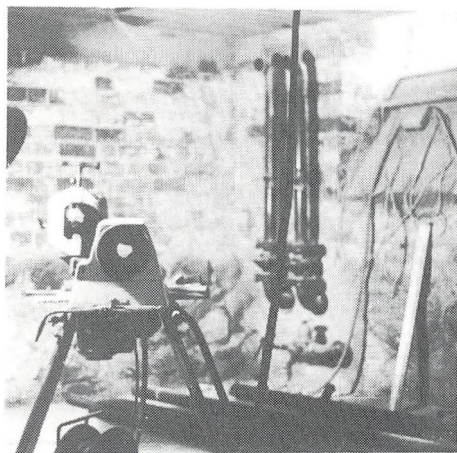
Lille spisesal har fået vokseværk (uden at miste sine gode proportioner), og dens udvidelse er gået ud over Øhnens lejlighed. Endelig har man overstået fornyelsen af den vestlige fløjs tag.

De øjeblikkelige operationer foregår primært i sydfløjen. Endnu kører køkkenet, og det vil først standse til næste sommer, hvor den radikale modernisering og udvidelse simpelthen medfører lukning. I sydfløjen under festsalen er frk. Jensen og frk. Hjortnæs forlængst rykket ud (nu vel installeret i Skovriderboligen over godskontoret), og to operationer foregår så det falder i øjnene: en ny vareindlevering får adgang midt i syd-facaden ud for træerne på Grønne Plads, og en ny opgang til fest- og spisesal samt forstanderlejlighed bliver lavet i Klostergården.

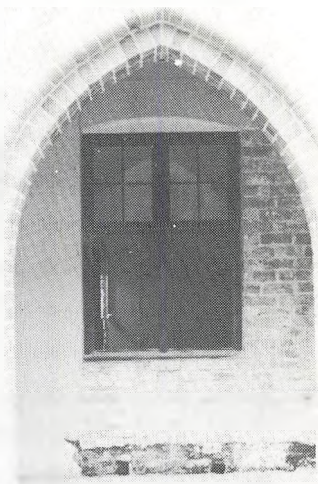
Mere i det skjulte - i kælderen - har teknikerne travlt med at indføre fjernvarme fra skolens varmecentral, ligesom man udbygger ingenørgange, forrådsrum og elevatorskakt. Karakteristisk for fremtidens funktion bliver også et enormt fryserum tæt ved

I facaden mod Grønne Plads kommer en ny adgangsvvej til køkkenet. Her sætter byggeriet synlige spor med skurvoagne og containere.

I kælderen giver det smedene hårdt arbejde at føre varmerør gennem det gamle kæmpstensfundament.

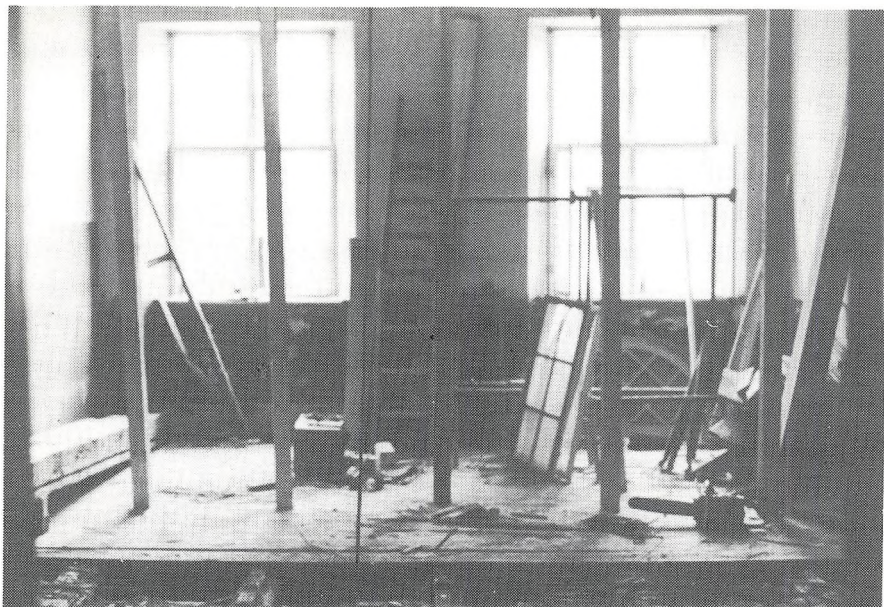
Pudset er borthugget og man aner hvor gennem-brydningen til nye indgang fra klostergården vil ske.

køkkenet. I sydfløjen udbygges endvidere køkkenpersonalets tidligere så beskedne frokoststue og omklædningsrum, naturligvis legalt kønkvoteret m/k. (Måske skal fremtiden se en »oldhane« som pendant til en Øhne, oldhøne??).

Et meget drabeligt træk i fornyelsen er det ændrede trappeløb til spise- og festsal. Forberedelserne hertil har allerede medført rydning af det gamle »dameværelse«, alias sanglokalet, og etageadskillelsen er dramatisk gennembrudt, bogstavelig talt fra kælder til kvist. Den nye trappe bliver heldigvis »gammel«, lover dir. Rasmusen. For til trods for de mange fornyelser vil man nemlig fastholde det nuværende »gamle« præg. Så tømrermester Hansen, skolens gamle sløjd-lærer, vil få brug for sin ædlest kunst før ombygningens afslutning i

Og for at vi ikke skal blive helt udviklingsberuste af fremtidsperspektiverne, skal det nævnes at skolen har ladet en fotograf filme de daglige funktioner i de gamle rammer.

Så fortiden er endnu ikke forbi.

Før sanglokale og ølserveri. Engang i fremtiden ny trappeopgang - i gammel stil.

Et kikk ind i vaskeriet, hvor dir. Rasmusen fremhæver moderne maskiner og ventilation. I baggrunden den gamle damprulle.

En tur på landet

Poul Bentzen

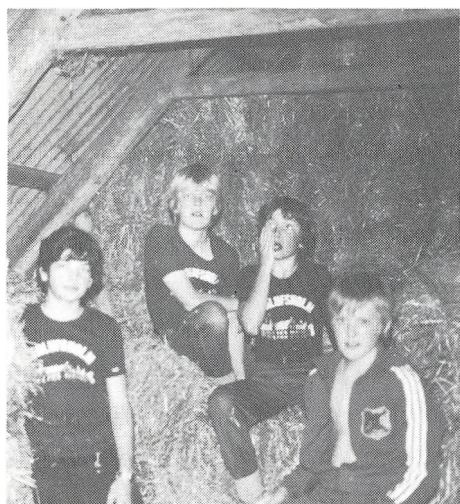
Når man som jeg er så heldig hvert år at undervise i den nye 6. klasse er man samtidig medansvarlig for at disse 22 små drenge får så god en start på skolen som overhovedet muligt. Personlig mener jeg at 6. klasse måske er den vigtigste af alle klasser, fordi det jo netop er her drengene for første gang møder alle de mange nye ting på godt og ondt. Det er derfor ekstra vigtigt at elever og lærere så hurtigt som muligt finder sammen i en samarbejdsform som er

til glæde og udbytte for begge parter. Jeg for min part har opdaget, at en weekend på høloftet hjemme hos mig og min familie er et godt fundament for vort fremtidige samarbejde.

Drengene kommer med bus kl. 12.30 om lørdagen. Vi indlogerer os på loftet, og bortset fra en kop te ved 15-tiden går eftermiddagen med at bygge huler i høet til natlogi. Før aftensmaden har hver dreng med sin gruppe fået overdraget pasning og fodring af nogle af dyrene.

Efter maden hygger vi os med film, lege og lignende. Sidst på aftenen går vi udenfor og leger mørkeskjul i haven og på markerne. At der altid er en eller anden som ender pladask i møddingen forhøjer kun stemningen (hos de andre).

Godt trætte går vi så til høs og det undrer mig hvert år at så mange drenge tror at nisser kun er overtro. I hvertfald kan flere af drengene næste morgen fortælle om »et eller andet« som puslede!!! Næste morgen sover alle længe. Så en tur under den kolde vandslange, fodring af dyrene, og der er morgenmad. Formiddagen går med alt muligt »samvær« med dyrene, rideture, leg og hyggesnak. Klokken 11,15 kommer bussen igen, og det går hjemad mod skolen, med håret fuldt af halm, og tøj der lugter landligt. Min familie og jeg er hver gang enige om at nok er det en weekend med »fut« i, men også at det er en weekend med udbytte i.

Folkeskoleafgang- Gymnasiestart

Overgangen fra folkeskole til gymnasium har altid været svær, hvad enten man kom fra en mellemskole, en realafdeling eller som nu en 9. eller 10. klasse. Måske føles det dog sværere i dag, og dertil kan anføres mange grunde. En af de væsentlige er nok, at folkeskolelov er, bortset fra små ændringer i '71, fra 1958. Folkeskoleloven, som man nu arbejder efter i folkeskolen, trådte i kraft i '78, så det vil nok vare nogen tid endnu, inden pensa og arbejdsmetoder er rettet ind efter hinanden igen, sådan som det har været under de tidligere love. Hele arbejdsmetoden i folkeskolen er ændret. Meget er blevet mere lystbetonet, mindre pligtpræget, og det bevirker (forhåbentlig), at langt færre end tidligere bliver kede af at gå i skole - bliver skoletrætte, efterladende, dovne eller hvad man nu vil kalde det.

Det er naturligvis et stort plus, men sådant fås ikke omkostningsfrit. Det, det går ud over, er den rent basale viden og en række kontante arbejdsmetoder, som gymnasiet bl.a. i stor udstrækning byggede på og nød godt af.

Den i forrige nummer omtalte Harald (ham med 9 og 10 til prøven i matematik efter 9. klasse) kan meget vel få det meget svært i matematik i gymnasiet. Her går nemlig ud fra, at han kan noget matematik, og det er som nævnt dengang ikke så sikkert. Hans væklende 6-taller og 7-taller falder måske helt omkuld.

I en i sin tid udbredt lærebog i matematik og regning for realafdelingen (C.C. Andersen, S.Bo, m.fl.) udgivet i 1961, altså efter gymnasieleovens ikrafttræden, viser en optælling, at der i 1. og 2. real (altså 8. og 9. skoleår) fremsattes og bevistes 32 sætninger i aritmetik og 92 sætninger i geometri, altså ialt 124, som vitteligt blev lært udenad og skulle kunne gengives - både ordlyd og beviser.

Efter ordlyden i forslag til læseplan i matematik til den nuværende folkeskolelov står, at der på udvidet kursus skal gives »eksempljer på korte deduktive forløb«. Det vil

på almindeligt dansk sige, at man teoretisk set meget vel kan opleve at få elever i matematisk gymnasium, som aldrig har set et matematisk bevis. Dette sammenholdt med de 124 førnævnte.

I virkelighedens verden er der så foretaget en optælling i det uden for enhver tvivl mest udbredte matematiske lærebogssystem i folkeskolen i dag, nemlig: Hej - Matematik. Den optælling viser, at der i 8. klasse gennemgås 2 beviser og i 9. klasse 3 beviser, altså i alt 5 beviser (tænk stadig på de 124). Derudover fremsættes naturligvis en række definitioner på begreber samt adskillige matematiske sætninger, men de bevises blot ikke. Man orienteres om deres eksistens og må stole på påstanden om, at de er sande. Derefter anvendes de naturligvis i det følgende, både i teori og i opgaver. Det vil nok ikke være særlig vovet at påstå, at indlæringen af disse sætninger ikke står mål med den indlæring, hvor man også skal kunne beviserne for sætningerne.

Med disse forudsætninger dukker eleven så op til matematik i gymnasiet, hvor der ikke er slækket på kravene til indlæring af begreber, sætninger og beviser. Det er svært og et chock for mange, som måske ikke fra starten er indstillet på den meget kraftige arbejdsindsats, som er nødvendig for blot at følge med.

Man kan så hengive sig i spekulationer over, hvad konklusionen på disse betragtninger bliver. Det klogeste vil vel være at sige, at der ikke er nogen, men forsigtigt må man nok have lov at spå, at enten vil frafaldet i gymnasiet vokse meget betydeligt eller også vil der ske en væsentlig omlægning af pensus og arbejdsmetoder i forbindelse med en helt ny organisering af ungdomsuddannelserne af de 16 - 19 årige.

Som baggrund for og illustration vil ovenstående kunne det måske være interessant med en smule talmateriale. Vi har sammenholdt de karakterer, en årgang fik ved Folkeskolens Afgangsprøve efter 9. klasse med karaktererne efter det første halve år i 1. gymnasieklasse. Undersøgelsen omfatter karaktererne i skriftlig/mundtlig matematik og dansk og er naturligvis langtfra dækkende, men kan alligevel give et vist udtryk for tendenserne.

Matematikere: 9 kl./1.g

Skr. m.	Mdtl. m.	Skr. d.	Mdtl. d.
7 5	8 7	7 6	7 03
8 5	9 6	7 7	7 6
8 03	7 5	8 6	7 7
9 5	9 5	9 6	7 7
9 6	9 6	8 9	7 7
10 7	9 7	10 8	8 8
8 5	8 7	9 7	7 7
11 9	10 7	11 9	11 9
10 7	10 6	8 7	7 7
10 6	10 6	7 7	8 8
10 6	11 7	10 6	8 5
10 8	11 7	10 9	9 8
13 10	13 9	11 8	9 7
10 7	10 6	9 8	8 8

Sproglige: 9 kl./1.g

Skr. m.	Mdtl. m.	Skr. d.	Mdtl. d.
11	10 8	10 6	10 6
8	8 8	8 7	10 8
10	10 8	8 7	8 8
8	10 7	8 6	9 8
8	9 7	8 8	8 9
11	11 9	11 9	11 9
7	7 8	9 5	7 7
7	7 7	9 6	8 7
8	8 11	9 6	7 7

Forud for udsendelsen modtager eleverne et skema fra arbejdsformidlingen, hvorpå skal opføres personlige oplysninger (af hensyn til forsikringen) samt tre erhvervsønsker opført i prioritetsrækkefølge. Når det er arbejdsformidlingen og ikke den enkelte skolevejleder, der formidler kontakten til praktikpladserne, skyldes det bl.a. ønsket om, at undgå »kollisioner« mellem de forskellige skolars udsendelsestidspunkt. Desværre er det ikke altid muligt at opfylde elevernes 1. ønske; ikke alle firmaer er lige villige til at tage praktikanter ind, ligeledes kan der undertiden være »trængsel« i visse erhverv; men vi vil søge at tilbyde en praktikplads i et beslægtet erhverv, og *alle* elever kan få et relevant praktikophold, - såfremt de selv ønsker det! Ikke altid er der god overensstemmelse mellem elevernes ambitioner og deres muligheder, det er f.eks. ikke særligt sandsynligt, at en elev vil kunne gennemføre et veterinærstudium uden at ville gå i gymnasiet, og der er ingen mening i at ville være navigator, såfremt man er farbeblind. Vi har valgt at gøre praktik-opholdet betinget af, at det foregår i Næstved eller dens nærmeste opland. Denne afgørelse, der jo burde være selvindlysende, skyldes bl.a. at praktikopholdet er at betragte som skolegang, og at skolen derfor må have indseende med, at eleverne rent fysisk er til stede og ikke udnytter praktikugen som en skjult ferie, eller som en velkommen mulighed for at tjene lidt penge i en bekendts virksomhed.

I de to år jeg har haft med praktikudsendelsen på Herlufsholm at gøre, har det slået mig, hvor ensidigt elevernes valg har været. Med en enkelt undtagelse har 1. ønske været kontor- eller butikpræget, også i de tilfælde, hvor det af den ene eller anden grund ikke var synderligt sandsynligt, at den pågældende ville komme til at beskæftige sig med netop den slags arbejde i sit fremtidige liv. I det hele taget må jeg nok slutte, at der ikke er megen - hvis nogen - interesse for manuelt arbejde, og den mulighed, at en håndværksuddannelse kan føre ganske vidt her i tilværelsen, synes mange elever fjern.

Når 10. klasse sendes i erhvervspraktik

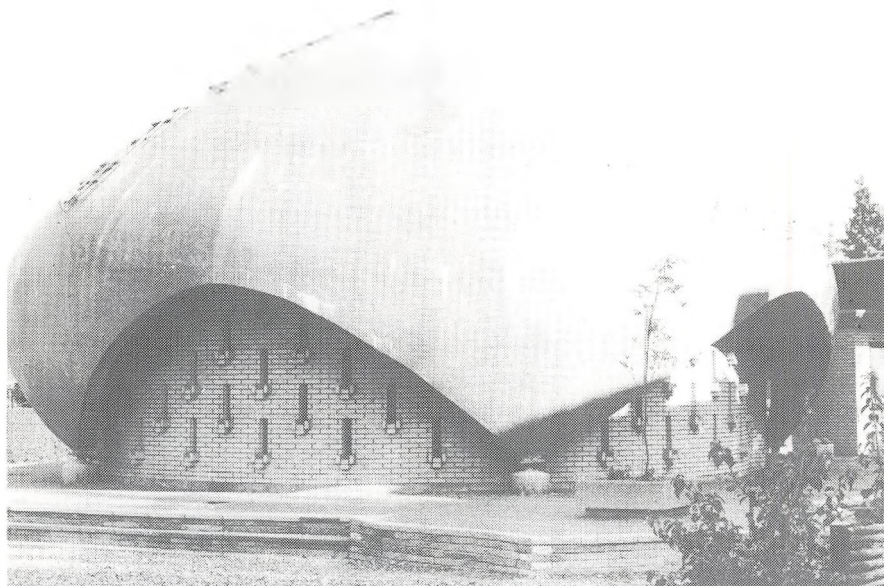
Bent Zwergius.

I lighed med tidligere år har skolens 10. klasse været sendt i erhvervspraktik i en uge mellem efterårsferien og juleferien, i år i uge 46. Erhvervspraktikken er et tilbud, ikke et påbud, og eleverne kan som følge deraf vælge at forblive på skolen og modtage undervisning der, men må så tage den ulempe med, det kan være at blive »puttet ind« i en anden klasse, så længe deres kammerater er i praktik.

EKSPEDITION »KIRKETUR«

Mandag den 6/10 og mandag den 13/10.

Rapport udarbejdet af 3. abyz.

Redaktion Marianne Olsen.

Sidste år gav Tom Nielsen redaktøren af disse linier den idé at indlægge en ekskursion i religionsundervisningen. Han havde selv nogle gange været med sine elever fra 3. g på tur til moskeen i Hvidovre, synagoen i Krystalgade og den russisk-orthodokse kirke i Bredgade. Vi har i år for anden gang taget Tom Nielsens idé op og vil her gerne fremlægge hvad vi har fået ud af vores tur.

Det første besøg gjaldt moskeen. Allerede da vi kom ind i entreen fik vi et levende eksempel på et krævet overgangsritual, idet vi måtte stille skoene i dertil indrettede stativer. Overgangsritualer stiftede vi i øvrigt bekendtskab med alle de tre steder vi kom. Der findes forskellige overgange, men dem vi her taler om er de handlinger man foretager for at markere at man befinder sig på et særligt, et helligt sted. Imamen (lederen af muslimernes fællesbøn),

som fortalte os om islam, var noget uvillig til at bekræfte at det skulle have noget at gøre med den gamle historie om Moses der, da han så den brændende tornebusk i ørkenen, fik besked på at tage skoene af, fordi han stod på et helligt sted. Det var snarere, mente imamen, for at markere at man nu var kommet hjem eller blot af hygiejniske grunde. Den bedende muslim lægger jo på tidspunkter af sin bøn panden mod gulvet. Da vi havde sat os ind i moskeens gudstjenesterum, hvor den eneste udsmykning er de fire ægte tæpper - der er ingen møbler -, hørte vi imamens foredrag om islam. Han talte engelsk, hvilket nok for nogle tilhøreres vedkommende neddæmpede spørgelysten en smule. Imamen gjorde sig megen umage for i sin forelæggelse af islam at vise os en sand religion - også forstandsmæssigt: »Alle andre religioner har været gode nok i deres egen tid,« sagde han. »Dengang samfærdselen i verden var vanskelig, måtte

Gud sende forskellige profeter til forskellige lande, og islam anerkender alle disse profeter, både Krishna, Abraham og Jesus; men så kom tiden til en verdensreligion - og så kom Muhammed. Islam er den sidste religion og den eneste sande nu«.

Men vi fik også lov til at stille spørgsmål. I sine svar viste imamen sin vilje til at påvise at islam er den rigtige religion set ud fra et rationelt synspunkt. Således blev han spurgt om kvindens stilling. »Kan et barn køre bil? Kan en svækket olding køre bil? Nej. Begge er lige værdige i samfundet. En mand kan ikke føde børn, han kan ikke amme sit barn. Sådanne indlysende forhold respekterer islam.« »Ja, men«, indvendtes der, »en mand må have 4 koner, hvorfor må en kone ikke have 4 mænd?« »For børnenes skyld. Det er nemlig nødvendigt at vide hvem ens mor og ens far er. Det kan man vide i det første tilfælde, men det ville man ikke kunne vide i det andet. Den muslimske kvinde kan dog blive skilt og få sig en ny mand ca. hvert halve år, når blot barnet er sikker på hvem der er dets far«. Vi kom også ind på politiske problemer. Således tog imamen afstand fra krigen mellem Irak og Iran, som han kaldte en meget u-hellig krig, idet han hentydede til den 6. søjle i islam, der i øvrigt bygger på de 5 søjler: bekendelse, bøn, almisse, faste og pilgrimsfærd. Han viste os en dansk oversættelse af Koranen og afviste at det skulle være nødvendigt at lære arabisk for at konvertere. Til sidst læste han begyndelsen for os på arabisk og bad Marianne læse oversættelsen til dansk. Der er efterhånden via immigranterne temmelig mange muslimer i Danmark. Det hænder også at danskere konverterer; det er tydeligt at man fra muslimsk hold gerne ser det og virkelig opfatter islam som en verdensreligion der bør udbredes. De fleste af konvertitterne kommer dog ved indgåelse af ægteskab med muslimer. Vi følte at vi var meget velkomne - også på trods af sprogbarrieren.

Efter en kort - mange mente vist for kort - frokostpause besøgte vi så synagogen i Krystalgade. Overgangsritualet er her at alle mænd/drenge dækker deres hoveder til. Havde de ikke selv en hat, hue eller blot et lommeværklæde, kunne de låne kalotter i synagogen. Vi blev modtaget af Bente Danzi-

ger. Stemningen bar tydeligt præg af de bombesprængninger der den 3. oktober havde fundet sted som angreb på en parisisk synagoge.

Under gudstjenesterne sidder kvinderne oppe på en balkon, mens mændene sidder nede under. Men ved vores besøg fik alle lov til at sidde nede. Vi fik at vide at synagogen er et forsamlingshus, hvor jøderne kommer dels for at følge gudstjenesten, dels for at møde deres trosfæller og snakke med dem. Således er der altid snakkende og hyggelig stemning. Alle ugens hverdage er der 3 andagter, og om lørdagen er der en større gudstjeneste, der varer hele formiddagen. Man kan komme til gudstjenesten, når man har tid og lyst, og det er som regel først hen imod slutningen at der er mange tilstede. Der kommer ca. 600 mennesker i løbet af sådan en lørdag.

Vi fik lov at se toraskabet åbent, med torarullerne, hvorpå er jødernes hellige tekst, de fem Mosebøger. Skabet vender mod Jerusalem. Foran skabet ses Bente Danziger, og i forgrunden ses den ottearmede bysestage.

Men B.D. kom også ind på antisemitismen, som jo netop havde vist sit grimme fjæs i Paris. Hun mener at antisemitisme og anti-zionisme er det samme, og flere prøvede at sige hende kraftigt imod, idet en del mente at de ikke hader jøderne, men nok stiller sig skeptisk til Israels politik, og endnu mere radikale elementer mente at jødedommen vel kunne overleve uden at Israel eksisterede. Hertil sagde B.D. at jødedommen har sit centrum i Israel. Hovedparten af selskabet følte at diskussionens politiske drejning var upassende og prøvede at komme ind på religiøse spørgsmål igen. Hele forløbet viser egentlig tydeligt hvilke uafklarede tider vi lever i. B.D. håbede at oplysning ville afhjælpe mange misforståelser, og understregede at det bl.a. var dagens gæsters ansvar hvordan jøderne skal behandles i fremtiden. Jøde er enhver der er født af en jødisk kvinde eller er konverteret til jødedommen, men jødedommen er - i modsætning til islam og kristendommen - ikke missionerende. Dels er det svært at leve sig ind i en tilværelse med de 613 bud, dels har det, lige siden det jødiske folks »skabelse« ved udvandringen fra Ægypten, været farligt at være jøde og altså ikke noget at lokke andre til.

Måske var det vi her lærte mere end noget andet, at nogle mennesker har den opfattelse at religion ikke er noget man vælger, men noget man får og noget man derfor vedkender sig - gaskammeret inklusive.

Det var lidt den samme grundholdning vi mødte hos den russisk - orthodoxe menighed i Bredgade. Det er en kristen menighed, og som sådan tilhører den en missionerende religion, men det er en tilbøjelighed som neddæmpes betydeligt af den kendsgerning at menigheden fra begyndelsen har bestået af immigranter der flygtede fra den russiske revolution. Den russisk-orthodoxe kirke bekender sig til den samme lære som den græsk-orthodoxe, men i modsætning til den romersk-katolske kirke er de østlige kirker nationale. Det var en slags eventyrerden at komme ind i kirken. Her er overgangsritualet det samme som (det burde være) i vores egen folkekirke: Alle mænd/drenge sørger for at tage enhver form for hovedbeklædning af. Det er om trent også det eneste fortlørlige.

Der er mange kunstgenstande i kirken, som menigheden sætter højt. Noget specielt er de kostbare, for fleres vedkommende meget gamle, ikoner. Et ikon er et Kristusbillede eller et helgenbillede, der bliver malet efter Guds egen inspiration, så at man på en måde kan sige at det bliver malet efter model. Således er der i kirken, der i sig selv symboliserer paradiset, mellem koret og menigheden en ikonostas, en billedvæg.

Men noget af det første man lægger mærke til er at der kun er en 4-5 stole, så man virkelig kan se det smukke mosaikgulv. Menigheden står op under gudstjenesten for at vise Herren sin respekt, og stolene er kun for særligt svagelige. Der er også en forgyldt stol som har været kejserinde Dagmars, men hun ville kun sjældent bruge den. Kejserinde Dagmar, Alexander III's gemalinde, var datter af Christian IX, og det er derfor vi har den ejendommelige kirke, så hun kunne komme til gudstjeneste, når hun var på besøg i København. Vi fik måske ikke så stor indsigt i den russisk-orthodoxe teologis egenart som i de mange kunstværker. Kirken er opkaldt efter en af Ruslands helgener, Alexander Newsky, og vi

hørte hvordan han gang på gang havde slået Ruslands fjender med Guds hjælp.

Der var især én ting som bragte os kristendommen som en rigtig kulturreligion i erindring: Der var en Kristi kiste i kirken. Langfredag bliver kisten stillet ud midt på gulvet ligesom når der er begravelse i menigheden, og påskenat, natten imellem lørdag og søndag går man rundt om kirken med levende lys tre gange. Nu, da kirken efterhånden er blevet klemt inde af andre huse, må man desværre nøjes med at gå ind i gården og ud igen. Så siger man: »Kristus er opstanden!« og den man siger det til svarer: »Ja, han er sandelig opstanden!« og han skal give en tre kys. Den nat må man sørge for at opsøge sin uven; ingen kan nægte en

de tre små kys, og vist grundlægges mange ven- og andre -skaber den nat.

Fru Meiners, der selv er tolk til 5 sprog og en slags allestedsnærværende god skytsånd for menigheden og russer med kærlighed til det gamle Rusland, viste os rundt med sin livlige entusiasme. Vi var nok udenfor, men vi følte os velkomne, og vi lærte vist efterhånden at der er folk som tager deres tro dybt alvorligt. Egentlig har ingen givet udtryk for noget ønske om at høre et af de tre fremmede trossamfund til. Snarere har vi på vores tur lært at kultur ikke er til salg, men til givendes, og så håber læreren på at enhver vil passe godt på, dvs. være gavnlig og gæstfri, med hvad enhver især har fået.

Pandaklubben

**Sofus L. Olsen og
Poul Bentzen**

Den 9. oktober gik Pandaklubben en tur op langs åen, der var gået over sine bredder. På turen så vi nogle enkelte rovfugle på trækk og en fiskehejre, udover det mest almindelige. Oversvømmelserne der var enormt store for årstiden, har også indvirkning på markerne og dyrelivet. Oversvømmelserne, der af landmænd siges at være

de største i 15 år, ødelægger engene, der bliver surbundede, opblødte og medens vandet er der, også kvalte. Til gengæld giver oversvømmelserne større mulighed for, at svømmefugle raster på de oversvømmede områder, der er passende for fuglenes måde at søge føde på.

I øvrigt er Panda sæsonen gået meget fint i år. Vi har fået stor tilgang af nye medlemmer, og vi har kunnet afholde møde ca. hver 3. uge. På disse møder har vi vist film fra Australiens dyreliv, hørt foredrag, og som ovenfor nævnt været på vandreture i naturen. Efter jul forsøger vi i år igen at få produceret en halv snes fuglekasser til op-hængning i skoven. De kasser, vi hængte op sidste år, blev flittigt benyttet af diverse fuglearter. Da vinteren har meldt sin komme med sne og frost, har vi planlagt ture i skov og på mark for her at finde og identificere dyrespor.

ÅRETS TROLLETALER

Kontorchef Poul Adam Tvede ('40)

Den opmærksomme historiker vil måske have dannet sig et katalogiseringssystem for Trolletalere; det skifter fra år til år mellem »yngre« og »ældre« el. efter jargonen for Irma-vin: de yngre årgange, uhøjtidelige med charmerende frugtagtig smag, og de mere lagrede årgange, som allerede er behørigt kvalitetsstemplede - og hvem ved, med chateau i ryggen.

For en fremadstræbende belmer med retten til morgendagen er de dog alle oldgamle, disse Trolletalere, så vi skal her forsøge at kikke årets taler lidt nærmere i kortene. Falder P.A.Tvede ikke under de oldgamle, så er han dog af de lagrede; han er student fra 1940 og blev cand. jur. i 1946. Som nybagt kandidat blev han ansat ved Københavns kommune (Magistratens 1. afd.) - og idag ca. 35 år senere er han stadig kommunal, men nu kontorchef (- og R.) Embedsvejen har været markeret af stigende ansvar og en række specialer som boligforhold, uddannelse og skoleplanlægning, ligesom der er blevet tid til fagligt arbejde blandt juristkolleger.

Gennem årene har P.A.Tvede leveret en række kronikker til Politiken og Berlingerens om vidt forskellige emner; foruden de mere fagligt betonedede har han f.eks. skrevet om »at gå til svenskerlandskamp«, om billedkunst og udstillinger, om sin skoletid på Herlufsholm og - i 400 året for skolens grundlæggelse om »Trolleri i kirken«. Og da denne rubrik skal præsentere årets Trolletaler, vil vi citere sidstnævnte kronik, som i hvert fald viser to ting; at forfatteren nærer en indlevende kærlighed til emnet, og at han ikke går til årets opgave med ureflekteret overmod.

Fra Tvedes erindringsglimt af en trollemorger: »Er korets sang nu helt så betagende, som gamle herlovianere opfatter den? Selvfølgelig veksler de sanglige kvaliteter fra år til år, så hvorfor skjule, at der er magre år imellem. Men de »gamle« er ikke kommet på sanginspektion, og marginen er så stor, at vellydsmuren aldrig sprænges.

»I år« er det sognets præst, der skal holde Trolletalen. Forgængerens tale var som en lang prædiken, skønt **han** var verdslig. Da præsten ydermere er både fornuftig og åndfuld, har han ikke svært ved at sætte sin tale i relief. Den lille, nu fnisende sopran skulle bare vide, hvor store krav en Trolletale stiller. Her sidder hundreder og retter et prøvende røntgenblik mod taleren på prædikestolen - har han gehalt, eller er det kun en sørgelig stakkel, som forfængeligheden har drevet op. Sig noget. Pjerrøt, synes han måske at kunne læse i de skadefro bukkefjæs hos al Trolleyngel, der får ham til at mindes valgspøget »Frygt Gud, gør Ret og forlad dig ej på Mennesker«, men nu er han så ilde stedt, at han ikke husker, om det var Herlufs eller Birgittes ord. Han må ty til »de gyldne kæder«, selv om de er blevet brugt så ofte, at det må befrygtes, at de brister«. Det kommunale og jurisiske er åbenbart ikke hele manden, han skriver! Og ikke kun

(fortsættes s. 15)

Som led i fornyelsen af Trolledags festligheder opføres i år et skuespil på selve skolen: Cafeteatrets opsætning af Ionesco-forestillingen Den skaldede Sangerinde.

Forestillingens instruktør er en gammel elev, Joen Bille, som midt i mange andre gøremål har imødekommet Kontakts opfordring til at skrive om sine intentioner med iscenesættelsen.

Joen Bille

Student fra Herlufsholm 1962, 1968 færdiguddannet som skuespiller fra Statens Teaterskole. Har næsten spillet på samtlige københavnske teatre. Hovedsageligt knyttet til Det kgl. Teater siden 1972, hvor han for tiden er engageret. Første instruktion på Cafétrateret 1978: Strindberg/Willumsen: »Den stærkeste«. Ionesco's »Den skaldede sangerinde« og »Enetime« er Joen Billes anden opgave.

Om Ionesco's »Den Skaldede Sangerinde«

Den 11. maj 1950 fandt en dramatisk debut sted på Théâtre des Noctambules. Det var den dengang ukendte rumænsk - franske forfatter Eugene Ionesco's første stykke »Den skaldede sangerinde« skrevet 1948, som her blev opført.

Det var en debut af betydning for sammen med Beckett skulle Ionesco komme til at nedbryde det borgerlige drama og skabe det absurde »antistykke«, som han selv kalder sin »Skaldede sangerinde«.

Siden Henrik Ibsen i 1870'erne havde gjort oprør mod det dengang bestående samfund og skabt det »borgelige stuedrama« med bl.a. »Et dukkehjem« og »Vildanden«, havde hele det europæiske teater været domineret af den »Ibsenske naturalisme«. I Frankrig havde Antonin Artaud i 1920'erne taget afstand fra det borgelige samfunds materielle normer og skabt sit »grusomhedens« teater.

Ionesco er inspireret af Artaud. Han er tilsyneladende irrationel - men kun tilsyneladende efter min mening - antiborgerlig og anti-naturalistisk. Han vender op og ned på alle begreber og bruger sproget som et mål i sig selv: »Hvis man tager i betragtning, at ordet kun er et af teaterets chockelementer, bliver alting anderledes«.

Ionesco kom næsten til at få samme funktion som Ibsen i sin tid - at nedbryde og forny. Men alle fornyere har samme skæbne, det friske levende udtryk stivner til en grimasse. Nu 30 år efter førsteopførelsen har vi forlængst gennemlevet den absurde bølge - det er endda gået hen og blevet »skolestof«. Den groteske vendt op og ned på begreber overrasker os ikke mere, det absurde virker ikke absurd mere. Tilbage står erindringen om, hvordan det dengang blev spillet absurd for det absurdes skyld, hvor

folk i raseri udvandrede fra teateret. Kan man overhovedet tage det op igen efter alle disse år? (sidst opført i T.V. 1968) Det første jeg heftede mig ved, da jeg åbnede rolleheftet var, at der stod et »antistykke«. Når man har et antistykke, må der også findes et stykke, tænkte jeg. Og så begyndte jeg at læse og jo mere jeg læste stod det mig klart, hvor logisk emotionelt det hele hang sammen - det var kun tilsyneladende irrationelt. Der er ikke én tilfældig replik, alle replikker hænger nøje sammen. Han bruger blot en associationsteknik, som er helt naturlig, hvis man tænker »ud ad tangenten« uden at stoppe, hvad man jo i livet gør, hvis man ikke er sindssyg.

med sin pen: Malerpenslen har været et redskab til personligt udtryk for P.A.Tvede gennem mange år, og i 1977 debuterede han på Charlottenborgs forårsudstilling. Hans stærke engagement i Københavns kunstliv har i øvrigt fået en lang række udtryk. Siden 1971 har han været leder af Københavns kommunes sommerunderholdning, som gennem tre måneder hvert år tilbyder et sandt overflødhedshorn af musik, teater, udstillinger og meget andet som vor altfavnende tid vil trykke til sin barm. Som kulturelle planlægger, administrator og formidler har årets Trolletaler endvidere tjent sin by som medlem af Kulturudvalget for Øresundsområdet, af Museumsrådet for København og Frederiksberg, og ikke mindst som medlem af sekretariatsudvalget for Den Storkøbenhavnske Landsdelsscene. Der kunne nævnes flere felter, hvor den engagerede embedsmand og borger har ydet en indsats. Selv fremhæver han dog, at disse travle gøremål ikke har hindret ham i altid at prioritere privat- og familieliv sammen med kone og to sønner meget højt. Denne sans for baggrund og opvækst har også en sammenhæng med den gamle dipels loyalitet mod skolen og dens stiftere. Lad os derfor til slut citere P.A.Tvedes egne ord fra Trolleri-kronikken: »... sjældent har et barnløst ægtepar haft så mange taknemlige sønner«.

Dengang i 1950'erne opfattede man Ionesco, som en der helt og holdent brød med enhver hidtidig teaterform. Nu hvor tiden ergået, ser man, at »Den skaldede sangerinde« er lige så meget »stuedrama« som alle de andre stuedramer - han lader det blot sprænge i luften. Ionesco er søn af det europæiske teater, hvad enten han vil det eller ej. I hvertfald en hel del i familie med Strindberg - noget af den samme galskab og humor. Men hvor man i Strindberg kan le midt i tragedien, føler man hos Ionesco et isnende pust midt i komedien. »Det forekommer mig, at det komiske er tragisk og menneskets tragedie er kun til at le ad«, siger Ionesco.

Herlufsholm Bridgeklub

J. Krogh-Madsen

Efter relativt få fødselsveer kom bridgeklubben i gang. Skolen bevilgede startkapital, klubben fik anvist et spillelokale, og den 30/9 spilledes 1. runde af en alle-mod-alle parturnering over 3 aftener. Resultatet blev, at Sofus Olsen - Peter Wieth-Knudsen vandt med 274 points foran Meulengracht - Worning (273) og med Asger Olsen - Graff på tredjepladsen (244). Middel for de tre gange ialt var 216.

Efter efterårsferien indledtes en holdturnering - igen alle-mod-alle - med deltagelse af fire hold. På grund af 2. gernes travlhed med komedien og 9. klassernes og 3. gernes travlhed med terminsprøver er turneringen endnu ikke færdigspillet. Alt tyder på at når disse linjer læses er Graffs hold gået af med sejr.

Efter juleferien er der ikke nogen faste planer for turneringsformerne, men det er sandsynligt at der bliver tale om både par- og holdturnering. Muligvis kan der tilsidst på sæsonen spilles en enkeltmandsturnering.

Klubben har for øjeblikket 20 medlemmer, og et nærmest symbolsk beløb kan til foråret forventes opkrævet hos sovesalslæren. Pengene vil gå til vedligeholdelse af materialet, der desværre er ret dyrt.

»Sheriffen kommer«.

Poul Bentzen.

Da jeg for tre år siden startede undervisningen i 6. kl. med et par ugers færdselslære, var det lidet anende det store behov der skulle vise sig at være herfor. Gennem Rådet for større Færdselssikkerhed fik jeg tilsendt materiale specielt beregnet for 6. kl. som cyklist. Jeg havde oprindelig troet at det kun havde adresse til de af vore elever som kom fra udlandet, men det viste sig

hurtigt, at vore herboende drenge langt fra havde den fornødne viden om trafikens regler, der er nødvendig, for idag sikkert at kunne færdes på gader og veje. Da skolen tilmed ligger på en yderst befærdet og ikke ufarlig vej, mente jeg at der var basis for denne undervisning.

For at komme ind til byen på cykel, skal drengene krydse Herlufsholm allé, og trods hyppige fartkontroller fra Politiets side, må man nok indrømme, at langt fra alle bilister overholder den fastsatte fartgrænse på 50 km. i timen. Mange drenge kan ligeledes fortælle om manglende hensyn fra bilisternes side, når de stod og skulle over ved vort fodgængerfelt. Jeg har som kontaktperson til Politiet forelagt dem disse udsagn. Der siger man, at man er bekendt med dette forhold, som jo desværre ikke er enestående i sin art. Vi kan kun fra skolens side så kraftigt som muligt indskærpe overfor vore elever, at de overholder færdselsreglerne.

Vi slutter færdselsundervisningen af med et cykleftersyn, hvor jeg gennemgår samtlige cykler i klasserne fra 6. til 10. kl.

Alle fejl opnoteres, og drengene får da 2 uger til at få cyklen repareret i. Er dette ikke sket, må vi i skolens og drengens egen interesse låse cyklerne ned, indtil de reparerer. Efter de 2 ugers frist kommer Politiet og kontrollerer cyklerne. Jeg har forsigtigt forespurgt på andre skoler om deres fejl-

procent, og må desværre sige, at vi ligger i overkanten. Når det samtidig betænkes, at mange af fejlene er alvorlige såsom defekte bremser, løse styr og hjul, total mangel på reflekser o.lign. er der al mulig grund til ved denne lejlighed at bede forældrene bakke os op når vi gennemfører disse halvårige eftersyn og sender cyklerne til reparation. Til spørgsmålet om hvorvidt cyklen bør være forsynet med dynamolygte eller ej, kan jeg kun ubetinget svare JA. I hele vinter-

halvåret er det ofte allerede mørkt ved 16-tiden, og netop på dette tidspunkt kommer mange drenge hjem fra en bytur. Dette tidspunkt falder desværre sammen med den almindelige myldretrafik, som her i alle- en kan være meget intens.

Må jeg til slut indtrængende opfordre ALLE Forældre til at anskaffe nogle refleksbrikker til Deres drengs overtøj. De kan være helt afgørende for om andre trafikanter når at se Deres dreng eller ej.

SET og SKET

September

20. 6. klasse på weekendtur hos Poul Bentzen (se anden omtale).

23. Herlufsholm vært ved atletikstævne mod Sorø.

Oktober

2. Fodboldkamp mod Stenhus på Herlufsholms baner.

3. 3 a + y, biologiekскурsion med Mogens Hall og Ole Petersen.

3. 1z med Gunnar Værge i København. Først besøgte klassen Holmen, hvor man fik vist flådens nye korvet Olfert Fischer. Besøget var kommet i stand gennem discipel Erik Færch. Om aftenen var klassen i Det nye Teater som viste »Folk vil elske det«.

5. Fodbold mod Gammelherloviaere.

6. 3a + z, Religionsekskursion med Marianne Olsen (se anden omtale)

7. Herlufsholm møder Birkerød i fodbold på Birkerøds baner.

8-9. Hele skolen fotograferes.

8. Teaterforeningens engelske forestilling i Helenhallen: AbbaDabba opfører Good old days.

11. 2b holder klassefest i Buen.

13. 3b + y Religionsekskursion med Marianne Olsen (se anden omtale).

17.-23. Russiskholdene fra 2. og 3.g til Sovjet med Gunnar Værge (omtalt andetsteds).

November.

1. Biebal 6-7. klasses forældre inviteret.

6. Klappjagt, 7. klasse deltager som klapperre.

10. klasse og 1.sa på geografiekскурsion med Vagn Andersen og Krarup Christensen (bl.a. besøges Frihedsmuseet).

10. Vildtaften, efter middagen underholdning for hele skolen i Helen Hallen ved hypnotisøren Frithiof August.

10.-15. 10. klasse i erhvervspraktik (se anden omtale).

19. 2.m deltager i trafiktælling.

22. Aspiranter til 1.g fra Vor Frue Skole følger undervisningen.

25. Fællesarrangement for 9. klasse til 3.g. Kulturattache fra den amerikanske ambassade, David Arnett fortæller om USA omkring præsidentskiftet.

28. Årets skolekomedie, Karrig Niddig, instrueret af Hans Hansen. 2.g's forældre inviteret til at deltage i komedieballet sammen med gymnasiets elever samt en del gamle elever. Efter komedien serveredes ost og pølsebord m. rødvin og kaffe el. landgangsbrød, ca. 650 gæster blev trakteret.

Efter komedien afleverede Morten Lind og Frederik Lüttichau henholdsvis 3. og 2.g talen om årets komedie, for en gang skyld på et niveau som levede op til den øvrige del af arrangementet.

December.

2. - 6. Terminsprøver.

6. Forældrekonsultationer om 1.g

6. - 9. klasse har juleri i klasserne.

9. 2. - 3.g. til KVVU-møde på Næstved Gymnasium (omtalt andetsteds).

12. Juleafslutning på sovesalene.

13. Efter 4. time samles skolen til juleandagt i kirken. Skolens kor underholder og provst Krarup Hansen holder julealen. Derefter juleferie.

SPORT og IDRÆT

-en oversigt over efter- årets aktiviteter og resul- tater.

ATLETIK

Både 7. klasse og 8. - 9. klasse har deltaget i Folkeskolens atletikstævne. Begge hold vandt i det indledende stævne i Næstved, og kvalificerede sig herved til amtsfinalestævnet i Nakskov. Her blev 8. - 9. classes hold amtsmester i 4 x 100 m stafetløb, og sammenlagt blev holdet nr. 2, mens 7. klasse blev nr. 3.

I Gymnasieskolernes landsatletikstævne deltog Herlufsholm med et pigehold, et yngre og et ældre drengehold ved regionsstævnet i Næstved. Skønt regionen, som før har bestået af de seks gymnasieskoler i Storstrøms amt, fra i år er udvidet til også at omfatte Haslev, Høng, Slagelse og Sorø, mødte kun syv skoler frem, og deltagerantallet vides at blive yderligere reduceret til næste år. Frafaldet skyldes primært den omstændighed, at der ikke længere ydes frirejse til skoleidrætsstævner, og skolerne kan ikke skaffe midler til at sende hold til alle arrangementer. Det er en meget beklagelig udvikling, som bl.a. fører til, at mange skoler specialiserer sig i enkelte idrætsgrene. Både Sorø Akademi og Herlufsholm har dog givet udtryk for, at de fortsat vil tilbyde eleverne et bredt udvalg af sportsaktiviteter, så skulle det vise sig, at stævner fremover får et uønsket professionelt præg, må vi kraftigt overveje at udbygge samarbejdet med Sorø og opsøge andre »ligesindede« til stævner på et skoleidræts-plan.

Ved stævnet i Næstved placerede både pigeholdet og yngre drengehold sig som nr. 6. Ældre hold blev først udnævnt som vinder, men en protest fra Nykøbing Katedral-skole over en tidtagning blev taget til følge (efter stævnets afslutning!), hvorefter Herlufsholm blev henvist til andenpladsen. Det blev således Nykøbing, som skulle repræsentere regionen ved finalestævnet i Viborg.

Det traditionelle træningsstævne med Sorø ford for regionsstævnet måtte aflyses på grund af regnvejr, men konkurrencerne blev

afviklet på et senere tidspunkt på Herlufsholms baner. Foruden de tre gymnasiehold deltog for første gang også et grundskolehold. Herlufsholm vandt stævnet.

I sidste nummer af Kontakt blev atletikintresserede opfordret til at gøre attentater mod gamle skolerekorder. Der er blevet trænet flittigt, og der foreligger allerede resultater:

NYE SKOLEREKORDER

Piger: Kuglestød (4 kg), 8,77 m Jeanette Koustrup.

800 m løb: 2.35,2 s Ulla Petersen.

Dreng: Højdespring: 1,90 m Peter Christoffersen.

1.500 m løb: 4.28,4 s Jesper Børsting.

Basketball

Et hold bestående af elever fra 8. og 9. klasserne har haft stor succes i Folkeskolens basketballstævne. Efter at have sejret i et indledende stævne blev holdet amtsmester ved et stævne i Næstved-Hallen. Resultaterne fra det efterfølgende regionsstævne for Storstrøms, Vestsjællands og Roskilde amter blev: Herlufsholm-Himmelev 12 - 10 og Herlufsholm - Høng 18 - 15. Holdet går nu til landsfinalestævnet d. 15. - 16. januar i København, hvor fire hold deltog.

Bordtennis

7. - 9. klasse har spillet mod Svend Gjønge Skolen i Lundby, og Herlufsholm vandt to af de tre holdkampe. Der er planlagt en revanchematch.

Karate

Søndag den 12. oktober havde karateklubben i Næstved og Herlufsholm en fælles karatelejr, afviklet i Helenhallen og udendørs. Der var træning i 8 timer, afsluttende med konkurrencer, hvor disciplene Morten Siersted Møller og Peter Bo Jepsen hver vandt deres klasse.

Karateklubben har i efteråret haft 20 nybegyndere og 22 viderekomne. Gradueringer til bælteprøver finder sted i slutningen af året.

Fægtning

20. - 21. september afholdt klubben et kamptræningsstævne for klubbens medlem-

mer. Det fandt sted i Galen. Philip Thorsen, 9. klasse blev nr. 2.

DM for seniorer blev afholdt i Ålborg 26. - 27. oktober. To sabelfægttere fra skolens junior-gruppe blev fint placeret i det voksne selskab: Mogens Hauschildt, 1. sb, blev nr. 7. mens Morten Nielsen, 1. my blev nr. 5. Klubbens hold besatte en 3. plads.

Endnu bedre gik det Hauschildt ved Nordiske Mesterskaber på sabel for juniorer, hvor han blev nr. 2 efter omkamp. Her blev Morten Nielsen nr. 5. Stævnet blev afholdt i Id-rættens Hus d. 12. - 13. november.

Fodbold

Fra lederen af fodboldtræningen Ole Petersen har vi modtaget følgende resultater, og Ole Petersen betragter disse resultater som »bedre end forventet«.

18. sept. spillede Haslev mod Herlufsholm. 9-2.

25. sept. Herlufsholm - Vordingborg A-hold, 0-16

25 sept. Herlufsholm - Vordingborg B-hold, 1-5

2 okt. Herlufsholm - Stenhus, 3-8

5 okt. Herlufsholm - Gl. Herlovianere, 2-2

7 okt. Birkerød - Herlufsholm, 5-1

9 okt. Sorø-Grundskoleholdet, 1-4

På grund af overvældende regnvejr i slutningen af oktober og begyndelsen af november er efterårets kampe mod Sorø og Haslev blevet flyttet til foråret.

Mange har deltaget i volleyball-træningen i efteråret, og skolen har tilmeldt hold til både Folkeskolens og Gymnasieskolernes stævner.

Redskabsgymnastikken er startet med et hold på 18 elever fra 7., 8. og 9. klasserne, og de vil i foråret kunne indstille sig til mærkeprøver.

Grundet uheldige omstændigheder ved skemalægning af den frivillige idræt er håndboldtræningen ikke kommet i gang i år. Forhåbentlig kan der snart startes igen med en ny flok interesserede, som trofast vil møde til træning.

Ud over det her nævnte har både duple og dipole i stort tal selvstændigt dyrket badminton, grundtræning, løbetræning, tennis og sikkert meget andet.

Tim Petersen, 2.mz, har sendt Kontakt nedenstående indlæg som vi med glæde bringer videre til læserne:

KURSUS I DATALOGI - BLIV DUS MED PET.

9. november sidste år startede skolen en studiekreds med emnet: DATALOGI. Denne havde til opgave at gøre eleverne fortrolige med skolens COMMODORE-PET - datamaskine.

Tilslutningen var stor, der var tilmeldt 1., 2. og 3.g'ere såvel matematikere som sproglige, men da der var flere tilmeldte elever end pladser på holdet, måtte 1.g vente til næste omgang, som forhåbentlig snart følger!

Tirsdag d. 4 startede vi kl. 14.00, umiddelbart efter skoletid, med de elementære kommandoer, og allerede efter de to første timer var vi i stand til at programmere »dyret« (datamaten), til bestemmelse af rødder ved andengradspolynomiet. Denne og andre opgaver gav Bjørn Christensen som »små øvelser« efterhånden, så vi i takt med vores videre undervisning fik trænet kommandoen og set deres optræden i de forskellige programmer. I de følgende lektioner fulgte en rivende udveksling af vores horisont inden for kommandosproget basic, som »dyret« arbejder med.

Nu efter kurset er nogle fra holdet istand til opbygning af programmer til bestemmelse af nulpunkter i 4., 5., 6.-gradspolynomier, beregning af ugedag, beregning af bedste line gennem en række punkter o.s.v.

Dette er selvfølgelig kun en brøkdel af, hvad man kan lave med datamaskiner, men det grundlag man får ved kurset giver virkelig mulighed for såvel matematikere som sproglige, for at løse forskellige problemer. Stadig sker der en enorm udvikling på området, EDB, og som jeg på en informationsdag om korte videregående uddannelser erfarer, vil der i 1984 mangle ca. 600-700 EDB-assistentter, så en unødvendig uddannelse kan man ikke just kalde det.

Til De, der eventuelt overvejer at deltage i kurset, kan jeg blot sige: »Stil til kurset med en positiv indstilling og lær for fremtiden«. En yderst tilfreds deltager.

Erhvervsorientering

I følge bekendtgørelsen for studievejledning er der til kollektiv orientering afsat i alt 20 timer i løbet af gymnasiet. Disse timer skal anvendes til uhyre meget, bl.a. til orientering om studieteknik (notatteknik m.m.), muligheder for økonomisk støtte m.m., men de skal også bruges til kollektiv orientering om uddannelsesmuligheder. Igennem mange år har man haft de såkaldte studentermøder, hvor studerende fra universiteter og højere læreanstalter orienterede om de traditionelle længerevarende videregående uddannelser. Disse møder finder stadig sted hvert år (i år vil det blive holdt på Herlufsholm tirsdag d. 10. marts kl. 15,00), men en af de mange følger af adgangsbe-grænsning og stigende studentertal er, at mange studenter -op til 50% - vælger/må vælge en anden form for uddannelse.

For mange studenter har motiveringen for at gå i gymnasiet ikke været, at de skulle »læse videre« i traditionel forstand. Andre interesser, den lange studietid, risikoen for arbejdsløshed samtidig med at man har pådraget sig stor studiegæld er alle faktorer, der kan medvirke til, at man undersøger andre muligheder. Og for mange synes de kortere videregående uddannelser (KVU) at være en rimelig mulighed.

Dette er baggrunden for at Næstved Gymn. og Herlufsholm i samarbejde for to år siden arrangerede et såkaldt KVU-møde, og da interessen for disse uddannelser har været stigende, har et sådant møde været afholdt igen i år (d. 9. dec.) ligesom det formentlig i fremtiden vil blive afholdt hvert år.

Da KVU-uddannelserne formentlig ikke er kendte i samme udstrækning som de traditionelle uddannelser, vil det nok være på sin plads med en opremsning af de uddannelser, der var repræsenterede ved mødet:

Elevuddannelse i bank, i forsikring, i rederi, assistentuddannelse i toldvæsen, skattevæsen (vi kunne have suppleret med kommune m.m., men pladsforhold satte begrænsninger), Højere Handelseksamen, EDB-assistent, korrespondent-uddannelse, maskinteknik og byggeteknisk værkstedskursus (disse kurser fører frem til teknikumingeniørud-dannelsen), måle- og miljøtekniker, lærerud-

dannelse, hospitalslaborant, sygeplejerske, ergo- og fysioterapeut, børneforsorgspædagog- og børnehavepædagoguddannelsen, og de militære uddannelser.

Fælles for disse uddannelser er, at de normalt højst varer 3 år. Desuden var der for de fleste af uddannelserne lagt vægt på, at de kunne gennemføres ved lokale uddannelsessteder.

Alle elever i 2. og 3.g havde i god tid forinden fået udleveret tilmeldingsskemaer, hvor de kunne vælge to af de mange uddannelser, og selve mødet var delt op i to runder á hver 45 min., og et par dage før mødet havde eleverne fået tilmeldingsskemaerne tilbage med besked om, hvor de skulle være i hver runde. Hvis nogle skulle have mere end to ønsker, var der til sidst afsat 20 min., hvor man frit kunne gå rundt og stille spørgsmål.

Mit personlige indtryk (underbygget med samtale med forskellige elever) er at mødet var en succes, forstået på den måde, at man fik god og fyldestgørende besked, samt at man fik øjnene op for at andre uddannelser, end man måske havde tænkt, kunne være spændende.

Elevdeltagelsen fra Herlufsholm var stor, og de uddannelser, der havde den største interesse, var Højere Handelseksamen (70) militære uddannelser (47, heraf 5 piger), elevuddannelse i rederi (46) og EDB-assistent (30). I valget af uddannelser viser der sig naturligvis forskelle på sproglige (kun 1 EDB-ass.) og matematikere (kun 3 ud af 27 korrespondenter) og på piger (5 ud af 46 rederiinteresserede) og drenge (1 ud af 28 sygeplejerske). Mest overraskende for mig var det dog, at interessen tilsyneladende var noget større blandt 2.g'ere end blandt 3. g'ere, hvor den dog absolut også var stor idet ca. 84% deltog fra 3.g mod 95% fra 2.g. Formentlig skal dette forklares ved, at man i 3.g i højere grad har truffet sit valg og derfor ikke har samme behov for orientering.

Der synes ikke at være tvivl om, at eleverne betragter dette møde som et meget velkomment supplement til de traditionelle studentermøder, og selv om vi måske endnu ikke har fundet den endelige form, opfylder vi med disse møder utvivlsomt et stort behov.

Mogens Jensen, Mugge, fortsætter sine erindringsglimt fra sidste nummer:

Den gamle sovesalslærer fortæller.

Har man set en frostsprængt radiator, vil man vide, at den afgiver ganske store mængder vand på forbløffende kort tid. Uanset hvor hurtigt man får lukket, vil der være en anelig oversvømmelse. Dette var også tilfældet engang på en af »de små sovesale«, således kaldet fordi det var humre, der var taget ind til sovesal pga. overvældende antal på den store. Hjælpsomheden kender i den slags tilfælde ingen grænser, og forrest i kolonnen stod præfekerne Søren og Hans-Jørgen. Vi blev hurtigt enige om, at det var nok med de to, og mens Hans-Jørgen hentede gummistøvler og spande, tog Søren, der var af den barske type, sko og strømper af, smøgede bukserne op og begav sig ud i oversvømmelsen. Hurtigt kom Hans-Jørgen til stede, og nu gik det rask med at tømme vandet ud af hummeret. Vi var nogle stykker, der stod og så på og kom med gode råd og muntre kommentarer. Pludselig så vi, at Søren begyndte at opføre sig højst underligt. Han hoppede og dansede og udstødte så mærkelige lyde, at vi faktisk ikke var klar over,

hvad der var sket. Ved at betragte hans ansigt lidt nøjere gik det pludselig op for os, at det ikke var for at lave sjov, at han opførte sig sådan. Der var noget, der var helt galt, og da det ved sære krumspring lykkedes ham at komme ud på gangen, ud på det tørre gulv, opklaredes det, hvad der var i vejen: Han havde pludselig fået konstante, voldsomme elektriske stød. Årsag: Vandet var trængt ned gennem gulvet og ned i de elektriske installationer og udgjorde således en direkte elektrisk ledning til Søren's bare fødder. Nok var det sjovt at se på, men altså også farligt.

Apropos farligt: (Her er navnene sløret, da episoden er for graverende til, at de rigtige kan bringes).

Hans og Erik sidder på et hummer. Hans nedtager fra væggen et gevær, som han har fået lov at have hængende som udsmykning. Han sigter på Erik og siger: »Nu skyder jeg dig« og trækker på aftrækkeren. Der kommer et klik, og Hans udbryder ærgerligt: »Pokkers også. Nu er den i uorden

HERLUF OG BIRGITTES HIMMELSKE KOMMENTARER.

..... af skolekomediens rammeoptrin
ved Hans Hansen.

Da årets skolekomedie løb af stabelen, var det ikke mindst den tildigtede ramme, der morede. Instruktøren Hans Hansen havde ikke blot for en stor del gendigtet Justesen Ranchs noget støvede tekst, men også skabt en revyagtig optakt og forbindelse mellem origantekstens dele, og 1600-tallets agerende herlovianere vandrede yderst levende rundt i salen mens Herluf og Birgitte så til fra stilladshimlen. Kontakt bringer her uddrag af denne ramme - og håber at gavne og fornøje, og måske inspirere andre til at kreere en virkelig revy!

Peplingene og deres hører kommer til syne og vandrer fra skolen til Næstved mens de synger følgende sang:

O skønne Herlufsholm, berømmet tit i sang,
hvor peblingen må vandre sin tunge skolegang,
hvor uret det studeres, mens timen langsomt går.
Ak, lidt er kun forandret fra Herluf Trolles år.

Prologus:

Nu starter vi på årets stykke og håber på, at det gør lykke. Først skal vi stille tiden tilbage til Christian firtals yngre dage, år seksten hundred' så'n omtrent. Se det gik hurtigt og ganske nemt. Så gør vi Helenhallen lidt større - i fantasien kan alt la' sig gøre - så der bli'r plads til vind og vejr, til Susåens strømme og skovenes træ'r. Se der ligger Herlufs røde gård, som den har gjort det i mange år og altid vil gøre til evig tid, medmindre den osse bli'r malet hvid. Og her har vi Næstved, hvor skokserne bor, med byport og huse og kirker og kro'r. Og over os hvælver sig Guds høje himmel med englenes kor og serafernes vrimmel, hvor alle de salige har deres bolig, dér åbner Birgitte Gøje trolig for himmelens vindu' gang på gang, når evigheden føles lidt lang, og kalder på Herluf, som døser i stolen, og sammen ser de forundret på skolen.
(tordenbrag)

Tænk lørdag morgenstund, mens byen sover blidt,
skal vi måske i skole, det sker skam meget tit.
Af fredag aft'nens glæder er hjernen sløv og tung.
Det var den måske osse, da Herluf han var ung.

Og får vi end'lig fri og trænger til et hvil fra tysk og mat og oldævl. så skal der skrives stil og blaver kopieres med omhu og med flid. Ak, intet er forandret fra Herluf Trolles tid.

Under det følgende optrin blev diplene hilst velkommen af Næstveds borgmester (som stolt demonstrerede byggeplaner), og med hovedkvarteret opslået på Underhuset kunne de begynde forestillingen om Karrig Nidding. Efter 1. akts drøje løjer havde Herluf og Birgitte atter nogle himmelske kommentarer:

(Herluf åbner himmelens vindue)

Herluf:

Birgitte - det stykke har samme klang som de viser flådens bådsmands sang på havets gyngende landevej, da Rigets rigsadmiral var mig.

Birgitte:

Ja den slags viser kender jeg ej, dem har du aldrig sunget for mig. Dit eget Te Deum, som er mig så kært, det har du sunget, det har jeg lært. De andre viser-ja-jeg er ikke sart-er nok lig'som stykket af en uhøvisk art.

Herluf:

Hold nu op Birgitte med at præke, ved Gud du får rynker, når du ser så stramtandet ud. En tid er til salmer, en anden til skæmt. Moral og den slags, lad det være glemt.

Birgitte:

I en skole Herluf, bør moralen ha' vægt, for dér formes og dannes den unge slægt. Men i stykket går kvinden til sengs med manden, skønt de ikke er gift, i hvert fald ej med hunden.

Herluf:

Det er kun en komedie og husk min ven, det er Justesen Ranch, som har skrevet den, han er lærd teolog, har i Viborg sit virke, jeg tror han er præst i Gråbrødre kirke. Og i øvrigt er det ikke skolens ansvar det her. For det er mellem stykkets akter det sker.

Birgitte:

Det sidste, du siger, det gør mig rolig, skønt jeg synes det lyder lidt utroligt.

(Birgitte lukker vinduet)

(fort. fra s. 21)

igen«, retter bøsseløbet mod loftet og trækker af en gang til. Skuddet brager øresønderrivende, og mørtel og kalk fra loftet ryger om ørene på dem. Er der noget at sige til, at Erik måtte behandles for chock bagefter?

Der var natløb på sovesalen - mit allen chikanen - hvert hummer udgjorde et hold. Løbet startede ude i skoven ved foden af Lisbjergbakken, hvor sovesalslæreren uigenkendelig påklædt sad ved et bål og udstedte sæere ordrer, mens bålet på hans befaling og ved hans besværgende håndbevægelser skiftede farve: rødt, grønt, hvidt. Alle havde været meget nervøse og meget spændte (det drejer sig om 7. og 8. klasse), så der skulle ikke så meget til for at nære fantasien. Posterne var derfor lette at finde og enkle i deres opbygning. Dog havde jeg aftalt med en 3.g'er, en ikke-præfekt, én af de mange, der er blevet kaldt H.C., at han et sted mellem to poster skulle agere spritter. Han tog noget gammelt tøj på, lagde sig i en grøft oppe ved Gragen og hældte det meste af en halv flaske kogesprit ud over sig. Hver gang et af holdene kom forbi, fuldemandssmåsang han, men foretog sig iverigt intet andet.

Jeg skal love for, at det var festligt at høre beretningerne efterhånden, som holdene kom hjem. Der var det hele, lige fra adskillige fulde folk, som ville tæve dem, over elskende par til en hårdt såret mand, der lå og jamrede. Det gav stof til eftertanke, at ikke ét af holdene - der var 10 - var standset op for at se, hvad det egentlig var, der var i den grøft, og der var slet ingen, der havde blot den ringeste fornemmelse af, at det bare var H.C.

Der var mange flove fjæs, da han kom ind på samlingsstuen efter løbet.

Skolekomedien -80 anmeldt af sidste års aktører, Morten Lind og Ann Claire Olsen, 3.sa.

Ulrik Høffner som Eubulus

KARRIG NIDDING

- overdådig underholdning

Den 27. og 28. november opførte 2.g. »Karrig Nidding« af Hieronymus Justesen Ranch, omskrevet til nudansk og tildigtet en rammefortælling af instruktør Hans Hansen. Kort fortalt er stykkets handling følgende: Karrig Nidding er en rig købmand og som navnet antyder meget nærig. Så nærig at han sulter sit tyende med samt sin hustru Jutta og sine børn. De beklager sig meget over dette og Karrig Nidding beslutter sig til at forlade den hjemlige arne for at vandre rundt og tigge og så senere vende tilbage. I den han drager af gårde sørger han for at låse alle husets skabe (indeholdende smukke klæder og mad) af og nøglerne hænger han ved sit lår. Alt dette for at lure konen og tyendet.

Hustruen klager sin nød da pludselig 2 tigere Jep og Tokke banker på døren. Det viser sig at disse har posen fuld af gode sager som de gavmildt deler ud af og så holdes et mægtigt gilde. Jep og Jutta føler sig kraftigt tiltrukket af hinanden og det ender da også med at Jep skal sove i »madmors« seng. Næste morgen lægges skumle planer om at holde Nidding fra gården hvis han pludselig sku' vende tilbage. En låsesmed kommer - bryder alle låse op og sætter nye i - og Jutta og Jep ifører sig smukke klæder fra kistebunden.

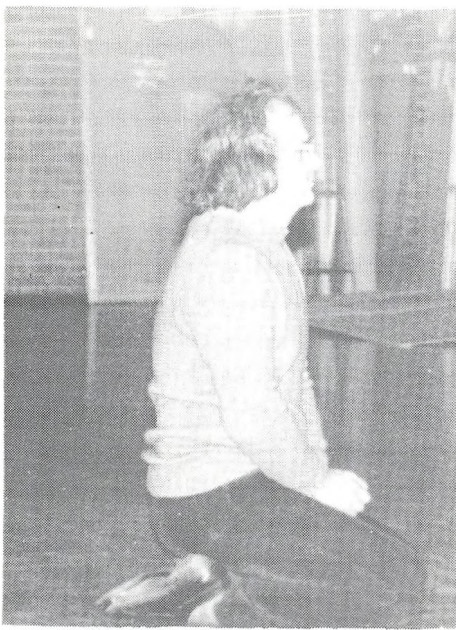
Hen på aftenen vender Nidding, tilskyndet af en drøm, hjem til gården hvor det lykkes de andre at overbevise ham om at han ikke

har hjemme. Men inden han drager af igen får han dog et måltid, og han fortæller at han har fortrudt hvorledes han har behandlet sin hustru.

Uden om denne historie ramme fortællingen.

Ideen i denne er af en flok »peblinge« (elever) fra det 16. årh's. Herlufsholm drager til Næstved (skoxernes by) for der at opføre Karrig Nidding. De modtages her højtideligt af Hr. Borgmesteren. Inden stykket går i gang dukker Herluf og Birgitte ud af deres himmel og siger et par aktuelle og morsomme bemærkninger om stykket og skolen. De viser sig igen i mellemakten.

Allerede idet man trådte ind i den som teater HÅBLØSE Helen-hal faldt det i øjnene at hele salens bredde var dækket af imponerende og gennemførte kulisser. Også scenens kulisser var velgennemført. Her var både arne og slagbænk. Der kan vist ikke være nogen tvivl om at kulisserne har arbejdet hårdt. »Kostume-designer« Anne Sofie Hansen og hendes stab har tydeligvis

Instruktørens stille bøn.

også lagt et stort arbejde i de smukke og farverige kostumer. Særlig gøglernes dragter var glimrende.

Og mens vi er ved stykkets »rammer« skal også instruktør Hans Hansen roses for sin velskrevne og velkomponerede rammefortælling, hvor både Gøje og Bøje, Gert og Gunnar (Væрге) blandt andre blev nævnt. Skuespil-præstationerne var meget forskellige. Den i programmet førstnævnte rolle Karrig Nidding (Hans Henrik Roland) havde gennemgående næsten monolog-agtige replikker som hæmmede hans udfoldelsesmuligheder noget. Hans meget hulkende hustru Jutta (Christel Heering) savnede derimod ikke armsving og des lige hendes samspil med Jep (Peter Sisseeck) var sødt og til tider morsomt og de passede jo også i højden!

Naboen Eubulus (Ulrik Høffner) var glimrende spillet - en af de få der virkelig syntes at ha' påtaget sig en anden identitet. Alle tyende-rollerne var godt spillet, skønt Filissa (Christina Obel) nok tog billedet mere end rimeligt var.

Gøglerne var med deres sang og musik det festligste indslag i stykket. Specielt skal Inge Madsen fremhæves - hun gjorde med sin pragtfulde og kraftige sang et stærkt indtryk på publikum - BRAVO.

Rammefortællingens roller var velspillede.

Meget levende og morsom var især Nicolai v. Wylich-Muxoll som borgmesteren.

Var der blevet lagt mere vægt på reblikindlæringen ville stykket ha' taget sig bedre ud - og det ville måske ha' reddet noget af torsdagens katastrofale opførelse.

- Men som helhed var stykket virkelig god underholdning og for ikke at virke for selvoptagne skal vi undlade at sammenligne med sidste års stykke.

Travlhed ved sminkebordene.

Anna Sophie Hansen og hjælpere lægger sidste hånd på kostumerne.

LYRIKASSEN

Poetisk forum for knæk prosa og broklyrik.

*„vi åbner et forum i vort magasin,
så der gives plads for elev-poesien.
Hver dipel og dapel kan til os indsende
et digt der er skrevet af ham eller hende.
De digte I denne gang skal få at se
er FARS POETICA fra 2.sb,
samt et hvor Levin giver skolen et fur
- vi håber ikke redaktøren blir sur.*

Redigeret af Morten Lind og Claus Nielsen, 3.sa.

Hverdagens små glæder.

Jeg vågner
endnu med duften af en god varm drøm.
Jeg hører
min yndlingsmelodi i radioen,
som sætter dagen i gang på en sprudlende
glad måde.
Jeg tænker
på mine morgentlige frostflakes med mælk.
Jeg får lyst
til at starte en ny (måske) triviell, men dejlig
dag.
Jeg glæder mig
til skoledagens lyspunkt: fritime med fransk-
brød.
Jeg ser frem til
rejseweekend med god dryppende festlig
fest.
Jeg gyser
ved tanken om den uhyggelige film jeg så i
gar,
den spændende fodboldkamp på søndag.
Jeg smiler
mandag er måske alligevel gul.

Problemer

I skolen bliver man fodret
med problemer
i kæmpe portioner;
Digterens problemer
grammatiske problemer
psykologiske problemer.
Men mit problem er bare;
jeg hader problemer.

Verden består af problemer
ifølge lærere og
ifølge psykologer.
Jeg tænker på
hvor mange flere arbejdsløse
der ville være
hvis problemer ikke fandtes.
Det ville være
et ret stort problem.

Jo mere jeg tænker over det
desto flere problemer har jeg,
men dem løser psykologerne og lærerne
hvis jeg ikke kan,
for de er jo kloge.

Men der er blot et problem
nemlig dette:
at for hvert problem der løses opstår flere
nye,
og hvis der ikke gjorde det,
ville særligt psykologer
have store problemer.

Fjernsynet.

Klik-
Krig og mord-
og et ægteskabs forlis.
Varm kaffe -
med sukker og fløde
Opera - drab og olie.
Mere kaffe -
med sukker og fløde.
Klik.

Noter

*(F)ars Poetica er en digtsamling udsprunget af
danskundervisningen i 2. sb, og bidragsyderen be-
holder også i denne forbindelse deres anonymitet.*

*Helene Rye, 1.sb har lavet en (slags) folkeviser, som
resten af klassen har trænet deres litterære evner på
i en skriftlig tolkningsøvelse.*

Hr. Henriks Hjerter-jagt.

Hr. Henrik satte tingemænd at stævne
- mens regnen den falder, han solen ser.
Han hauer alt en udåd, skulle hævene.
- Hr. Henrik på sin sorte hest
han rider mod den stærke blæst - og ler.

I tingemænd, I ved at kunne dømme.
Hvi dømmer I om pilgrimsmandens
drømme.

En slog min allerbedste drøm itu
- en kvinde blid, som tusind nætters nu.

Han har alt dræbt mit hjertes ene skønne
Hvi ønsker I jeg skulle manden lønne?

Hr. Henrik, ikke mere må man dræbe,
I finde kun en anden mø at stræbe.

Men tingemænd, hvi kan I sådant sige.
Min ene elskte haver ingen lige.

Ej ønske vi at gi' jer lov til mord.
- Selv skønne kvinders liv er i en snor.

Hr. Henrik går fornærmet til singanger.
Den hvisker ham: Bi lidt, du manden fanger.

Du dræber ham og lettes i den kvide.
Og fæster snart en anden mø ved side.

Hr. Henrik spekulerer lidt en stund.
Du bærer vise ord alt i din mund.

Jeg fange manden vil - og så ham dræbe,
og dernæst Liden Kirstin efterstræbe.

Men Kirstin, svarer hesten, sidste uge
blev gjort af herremand fra mø til frue.

Så skønne Birgit, klog som tusind kvinder,
i hele Danmark du ej hendes lige finder.

Men gør dig til hanrej! Mørke Hanne
er den du ved din side magter stande.

Så Hanne da, - men nu vor mand at jage
alt må han dog lidt spor ha' ladt tilbage.

Hr. Henrik fanger fyren efter søgen.
han duver blidt i vinden hist i bøgen.

Hr. Henrik sukker sagte, men fornøjet.
Flår manden ned og gennemroder tøj.

Den kvindes bånd - har han det da forle-
net?

Men hesten sir: Det hænger ham om benet.
Du sparet blev for tvekamps sure møje,
og sælg nu kæden, vi vil os fornøje.

Hr. Henrik tar til staden og får penge.
Til kroen hest, i morgен sove længe!

Hr. Henrik næste dag til Hanne tage.
De skændtes sammen resten af deres da-
ge.

Moralen er: Vær tro mod hjertets ene
- mens regnen den falder, han solen ser -
og lad dig ej med anden skøn forens,
- Hr. Henrik på sin sorte hest
han rider mod den stærke blæst - og ler.

Engang klassekammerater.

Når jeg tænker tilbage er det mest nega-
tivt.

Vi var tit onde mod hinanden.

9 år med de samme 23 mennesker,-

Vi lærte hinanden alt for godt at kende.

Vi vidste, hvor vi kunne såre mest,

hvor vi bedst kunne ramme.

Måske ødelagde vi mere, end vi vidste,-
dengang.

Tænkte vi nogensinde på, hvad vi gjorde?

På dem der blev holdt udenfor,-
udstødt af flertallet.

Hvor kan børn være onde.-

i deres egen angst for at blive den mindste.

Vi skabte hinanden,-

de Store,- de små,-

dem der var Kloge,- og de andre,-

de dumme.

Vi stemplede hinanden,-

engang sådan,- altid sådan.

Når jeg tænker tilbage og ser jer nu,

kan jeg ikke glemme,

glemme jer der blev udstødt,-

man får en bitter smag i munden.

Hvorfor hjalp jeg dem ikke noget mere?

Hvor meget blev ikke ødelagt for jer?

Har I stadig skrækken i jer?

Skrækken for endnu engang at blive stemp-
let.

Kvart i seks Søndag-morgen.

Kvart i seks en søndagmorgen
fuglene synger og hovedet dundrer.
Det er som USrailways på 1.sal
og i kælderens nærmest som kommune
kemi.

Avidrengens grinen
og havelågerens gyngen
i ørene stadig kammeraternes syngen.
Øm i nakken efter lakerede negle
med øjne som to splintrede spejle.
Øm i ryggen efter landets hårdeste seng
for en time siden var det den blødeste eng.
Forskrækkes af to kattes væsen
går stadig med hendes søde duft i næsen.
Går rundt med halvdårlig smag i munden.
Hvad hed hun i grunden?
Solen skinner, så op med humøret
stadig øm efter små kærlighedsbid i øret.
Hun var nu egentlig sød og fiks,
nå, igen hjemme et kvart i seks en søndag-
morgen.

Automatisk

Dag ud, dag ind
evig og altid de samme klokker,
evig og altid de samme robotter
der rejser sig fra de samme stole,
ud at snakke om det samme
med de samme
på de samme tidspunkter.
Automatisk.

Kommer ind, går ud,
hver gang er det besjælede mennesker
der ændres til blege maskiner
der hæveder sig helt automatisk.
Man kan ikke se bagom metallet,
de blir ens
på den samme tid.
Automatisk.

Retningslinjer for ekstraundervisning.

Lærerrådet har i oktober drøftet og ajourført skolens regler for ekstraundervisning. Der har gennem tiden jævnligt været forespørgsler fra forældre, specielt til kostelever i de yngre klasser, som skolen må disponere for i disse forhold. I hovedsagen agter skolen at følge nedenstående retningslinjer: Behovet for og iværksættelse af ekstraundervisning afgøres af studievejleder, faglærer (evt. specialundervisningslærer) og rektor. Det vil sige at skolen ikke finder det ønskeligt at en elev eller dennes forældre etablerer ekstraundervisning uden at kontakte skolen.

Det påhviler faglæreren (specialundervisningslæreren) at finde egnede undervisere, gerne i samarbejde med andre lærere. Der ved sikres at opgaven kommer i relativt kompetente hænder selv om hjælpen ydes af en elev. Faglæreren har nemlig også ansvaret for at kontrollere, om et rimeligt resultat nås.

I gymnasiet er ekstraundervisning en undtagelse, som kun iværksættes grundet sygdom eller af anden speciel årsag, og denne undervisning er tidsbegrænset. Den må ikke fungere som lektiehjælp.

Taksterne gradueres efter følgende regler:

- 1 gymnasieelev i timen: kr. 25,00
- 2 gymnasieelever i timen: kr. 18,00
- 1 grundskoleelev i timen: kr. 20,00
- 2 grundskoleelever i timen: kr. 15,00
- 3 grundskoleelever i timen: kr. 12,00

For kostelevers vedkommende finder betaling sted gennem sovesalslæreren via blededel, som skal være forsynet med faglærerens underskrift.

Oplevelser og indtryk fra russisk-holdenes rejse til Sovjetunionen i efterårsferien.

RØDE PLADS TUR-RETUR

Dorthe Hennecke.

21 elever fra Herlufsholm havde sammen med Væрге og Kristina i år en efterårsferie lidt ud over det sædvanlige. Vi har alle haft russisk i henholdsvis 1½ og 2½ år, hvor vi foruden at lære sproget også har beskæftiget os med forholdene i Sovjet. Vi kunne derfor godt tænke os at rejse derover i en ferie.

Vi var temmelig spændte på, hvordan det ville blive at komme til et samfund, der er så fundamentalt forskelligt fra vores eget. Allerede i Moskva's lufthavn mærkede vi forskellen. Hvor vore danske toldere jo knap nok ser på ens pas, blev pas og visum her nøje studeret, og billederne blev sammenlignet med ens nuværende udseende - i nogle tilfælde tilkaldtes endda en ekstra kontrollør. Alle slap dog igennem.

Syv dage (-reisetid) til at opleve et stort land er ikke ret meget, selv om vi »kun« var i Moskva og Leningrad. Alligevel nåede vi at opleve en masse. Vi planlagde selv sam-

men med guiden, hvilke ting vi ville se og undgik derved et par museer. Til gengæld fik vi mere tid til at færdes på egen hånd.

Seværdigheder I Moskva så vi Røde Plads og Kreml. De, der havde lyst, var inde at se Lenins balsamerede lig. De fleste af os nøjedes dog med at kigge på den kilometerlange kø, der om søndagen ventede udenfor mosulæet. VNDH er en udstilling over de resultater Sovjet har opnået indenfor videnskab og økonomi. Der er f.eks. et område med landbrugsmaskiner, en hal med udstilling om rumfart, undervisning og uddannelsessystem o.s.v. Det sjoveste var nok en rund biograf, hvor en film vist i flere dimensioner hele vejen rundt. Både i Moskva og Leningrad var vi på byrundtur i bus, hvor vi så kendte bygninger, mindesmærker, universitet o.s.v. Russerne viser gamle seværdigheder og nye højhuse med samme stolthed. Måske er det forståeligt. Boligmanglen er stadig stor, så de har ikke

råd til den foragt for betonbyggeri, som vi efterhånden har fået herhjemme.

Leningrads berømteste seværdighed, Eremitagen, er så stor og indeholder så meget, at det ville tage 11 år at se blot et minut på hver ting med 8 timers arbejdsdag. Vi gik dog lidt hurtigere igennem.

Kontakt med befolkningen: Godt nok har vi lært russisk - men at tale med russerne er en anden sag. Vi kunne godt klare at spørge om vej, købe ind og sige godmorgen og godnat til desjurnaja (gangdamen på hotellet) på russisk. Men hvis man prøvede at få en samtale igang med en russer eller omvendt, og vedkommende opdagede, man talte russisk, troede han/hun, at man kunne russisk og snakkede bare løs, og så opdagede man jo selv, at det kunne man vist ikke alligevel. Vores guider talte heldigvis norsk og svensk, så der var ingen problemer.

Vi kunne tale med dem om alt, men hvis vi kom ind på politik lukkede de af. Deres system var det bedste.

Nogle af os prøvede at blive kontaktet på gaden af russere, som ville veksle penge eller købe cowboy-bukser (en blev budt 400 kr. for et par). Det er forbudt og heller ikke særlig smart at gå med til det, for det er næsten umuligt at bruge penge derovre. Grunden til at de alligevel gør det, er, at man kun kan købe for vestlig valuta i Berjoska-butikkerne, som kun er beregnet for turister.

En enkelt blev kontaktet af en ung russer, der havde læst engelsk. Han ville høre, om det kun var ham, der havde sådan nogle tanker om frihed fra censur.

De fleste russere var **meget** hjælpsomme. En dame fulgte nogle vildfarne hjem til hotellet gennem metro, trolleybus og sporvogn.

Indkøb: Forretningerne er indrettet på en helt anden måde end vi er vant til. Hvis man vil købe en vare går man først hen og ser hvad den koster, derefter betaler man ved kassen og får en bon på beløbet. Varen får man så udleveret ved disken, når man afleverer bon'en. I myldretiden kan man altså risikere at stå i kø tre gange før man får sin vare. Supermarkeder findes der kun få

af. Der er nogle store varehuse, men det er blot store huse med en række små butikker i. Bagerforretningerne har dog selvbetjening. Man har selv en taske eller pose med, som man fylder sit brød i. Det viser man så ved kassen. Russerne bruger forøvrigt slet ikke regnemaskiner men kuglerammer - og det går mindst lige så hurtigt.

Alle dagligvarer er meget billige. Kultur som bøger, plader og plakater er heller ikke dyre. En klassisk LP kostede f.eks. 13 kr.

Mentalitet og levevis: Mottoet i de russiske butikker er ikke ligefrem »alt for kunderne«. Man kan godt få lov at stå og vente, mens ekspeditricerne snakker færdig eller ordner nogle papirer. Måske skyldes det at alt jo er statsejet og der derfor ingen konkurrence er mellem de enkelte forretninger.

Konkurrence er dog ikke et ukendt fænomen i Sovjet. I det pionérhus vi besøgte i Leningrad, havde man en tavle med billeder af de bedste og dygtigste børn i klubben. Der var også konkurrencer klubberne imellem.

Hygienen svarer ikke helt til dansk standard. F.eks. findes der automater med mineralvand på gaden. Man tager sig et glas og stiller det derefter tilbage til næste tørstige sjæl. Her er ingen arbejdsløshed, sagde vores guide i Leningrad. Underforstået at det problem har man ikke i kommunistiske lande. Hvordan finder man så beskæftigelse til alle? Her er en masse jobs, som vi slet ikke kender i Danmark.

Et par eks.:

På hotellerne er der en desjurnaja på hver etage, som opbevarer og udleverer nøgler m.m. På museerne sidder der en gammel kone i hvert rum og holder øje med de besøgende. Der er også en betjent på hvert gadehjørne, og de griber ind hvis der opstår trafikpropper. Det er ikke sådan, at man føler sig overvåget. Man kan spørge dem om vej.

Måltiderne i Sovjet er store. Morgenmaden består af mindst en kødret forskellige grønsager, salater, evt. kejr foruden brød og te eller kaffe. Frokost og aften får man 4 retter. Salat, suppe, kødret, dessert (is, kage eller frugt) er frokosten. Om aftenen erstat-

tes salaten evt. af fisk, og i stedet for suppen får man te efter kødretten.

Den kollektive trafik fungerer virkelig godt. 2-5 min. mellem hver afgang er maksimum. Busser, trolleybusser, sporvogne og metro kører hele tiden og alle vegne. En billet koster mellem 35 og 45 øre. Selve stationerne er rene og pæne. Hærværk og slagord på

væggene som i Danmark ser man ikke. Moskvas metro er en seværdighed med marmorudsmykning, mosaikbilleder, gipsornamenter, statuer og krystallysekroner. Efter en spændende og oplevelsesrig tur var det trods alt også dejligt at komme tilbage til Danmark igen.

FOLK og FÆ

15. dec. Døde Dan Petersen, skolens varmemester gennem 28 år.

3. jan. fejrede forstander Wolf-Sneedorff sin 60-års fødselsdag.

23. dec. fejrede tidligere økonomiinspektør Lundgren-Beck sin 75-års fødselsdag.

Pastor Bente Kock, gift med Adjunkt Hans Jørn Bentzen, er nedkommet med en vel-skabt dreng.

Pr. 1. feb. fratræder skolens musiklærer Jørgen Lekfeldt på grund af sygdom sin stilling.

Pr. 26. feb. er der bevilget adj. Karen Farnø barselsorlov.

I indeværende skoleår fungerer Jørgen

Hvidtfelt som lærerrådsformand, Lone Dyrlov som næstformand og Anne Sofie Hansen som sekretær, Per Jensen som tillidsmand for GL og Poul Bentzen som tillidsmand for DLF.

Susanne Lassen 2.gz er elevrådsformand. I fællesudvalget sidder rektor Normann Jørgensen Zwergius, Marianne Olsen og Hvidtfelt, samt Susanne lassen, Philip Thorsen, Claus Nielsen og Nicolaj Wylich.

I budgetudvalget sidder rektor, Hvidtfelt, boginspektør Ulrichsen, Mads Nielsen, Lone Dyrlov, Jan Jensen og Bjørn Christensen.

FEBRUAR		MARTS		APRIL		MAJ		JUNI	
S	1	S	1	O	1	F	1	M	1
M	2	M	2	T	2	L	2	T	2
T	3	T	3	F	3	S	3	O	3
O	4	O	4	L	4	M	4	T	4
T	5	T	5	S	5	T	5	F	5
F	6	F	6	M	6	O	6	L	6
L	7	L	7	T	7	O	6	S	7
S	8	S	8	O	8	F	8	M	8
M	9	M	9	T	9	L	9	T	9
T	10	T	10	F	10	S	10	O	10
O	11	O	11	L	11	M	11	T	11
T	12	T	12	S	12	T	12	F	12
F	13	F	13	M	13	O	13	L	13
L	14	L	14	T	14	T	14	S	14
S	15	S	15	O	15	F	15	M	15
M	16	M	16	T	16	L	16	T	16
T	17	T	17	F	17	S	17	O	17
O	18	O	18	L	18	M	18	T	18
T	19	T	19	S	19	T	19	F	19
F	20	F	20	M	20	O	20	L	20
L	21	L	21	T	21	T	21	S	21
S	22	S	22	O	22	F	22	M	22
M	23	M	23	T	23	L	23	T	23
T	24	T	24	F	24	S	24	O	24
O	25	O	25	L	25	M	25	T	25
T	26	T	26	S	26	T	26	F	26
F	27	F	27	M	27	O	27	L	27
L	28	L	28	T	28	T	28	S	28
		S	29	O	29	F	29	M	29
		M	30	T	30	L	30	T	30
		T	31			S	31		

* Forældre fra 10 - 9 + nye 8. kl.

VED ORDINÆRE REJSEWEEKENDS OG FERIER.

Bustransport: Afg. Herlufsholm ca. 14,15-ank Kbh. Hovedbanen ca. 15,45
Afg. Herlufsholm ca. 14,05-ank. Korsør til forbindelse Fyn-
Jylland.
Afg. Kbh. Hovedbanen 19,30 Afg. Korsør afpasset efter forb. Ny-
borg-Korsør.

Bussernes holdeplads i København ved Hovedbanen.

EKSTRA REJSEORLOV

kan tildeles efter skriftlig henvendelse til Rektor senest torsdag i 2. frikvarter. Med skolens weekendordning vil det dog være selvfølge at hveranden lørdag, mandag respekteres som fulde arbejdsdage.

I forbindelse med diples hjemrejse til udlandet ved efterårs- og juleferie modtager skolen ofte forespørgsler ang. forlænget ferie. Som hovedregel kan anføres at udlandsdanske kan påregne at få skolefrihed til ud- og hjemrejse, således at diplen vil få den samme ferieperiode i sit hjem som kammerater bosat i Danmark.

OPHOLD PÅ SKOLEN I REJSEWEEKENDS

kan arrangeres hvis en dipel er forhindret i at komme til eget eller andet privat hjem. Skolen anser det dog for det bedste for diplene at få den afveksling rejseweekends kan give, og gør opmærksom på at en dipel i de lange rejseweekends let kan blive uden selskab af jævnaldrende på skolen, ligesom skolen ikke vil kunne etablere specielle beskæftigelsesarrangementer.

BESØG HOS KAMMERATER

Oftentimes inviteres diple til hinandens hjem, skolen værdsætter i høj grad denne gæstfrihed. Vi beder dog både værtshjemmet og den inviteredes hjem (for så vidt gælder weekends eller ferier) bekræfte arrangementet ved henvendelse til sovesalslæreren.